

**ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД УКООПСПЛКИ
«ПОЛТАВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЕКОНОМІКИ І ТОРГІВЛІ»
КАФЕДРА ПРАВОЗНАВСТВА**

ЗАВДАННЯ ДЛЯ ПОТОЧНИХ КОНТРОЛЬНИХ РОБІТ

**з навчальної дисципліни «ФІНАНСОВЕ ПРАВО»
підготовки бакалавра спеціальності 081 «Право»,
напряму підготовки 6.030401 «Правознавство», 6.030401і
«Правознавство»**

Розглянуто та схвалено
на засіданні кафедри
правознавства
31 травня 2016 року
протокол № 10
Зав. кафедри
_____ проф. Лаврик Г.В.

Модуль 1. Основи теорії фінансового права. Правовий режим публічних централізованих фондів коштів

Тема 1. Правові засади публічної фінансової діяльності I рівень

До органів державної влади спеціальної компетенції у сфері фінансової діяльності належить:

місцева державна адміністрація;
Кабінет Міністрів України;
Верховна Рада України;
Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку.

До структурних елементів фінансової системи не належить:

бюджетна система;
кредитна система;
народногосподарська система;
фінанси підприємств, організацій, установ.

Визначення: «... – це система економічних відносин, які виникають у процесі акумуляції, розподілу та використання фондів коштів, необхідних для виконання державою, органами місцевого самоврядування своїх завдань та функцій, забезпечення розширеного відтворення та соціальних потреб» відповідає поняттю:

фінансова система;
бюджет;
централізовані фонди коштів;
фінанси.

Що з переліченого не відноситься до централізованих публічних фондів коштів?

місцевий бюджет;
Пенсійний фонд України;
державний бюджет;
фонд оплати праці приватного підприємства.

Об'єктом фінансової діяльності є:

відносини, що регулюють рух державних грошових фондів на всіх стадіях їх обігу;
кошти;
фонди;
бюджет.

До методів фінансової діяльності не належить:

метод мобілізації;
метод переконання;
метод розподілу;
метод використання.

До органів державної влади загальної компетенції у сфері фінансової діяльності належить:

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку;
Державна фіскальна служба України;
Кабінет Міністрів України;
Державна служба фінансового моніторингу України.

Форми фінансової діяльності, які виражаються у прийнятті актів у зв'язку зі встановленням чи застосуванням норм права, - це:

правові форми;
публічні форми;
неправові форми;

фіскальні форми.

II рівень

Що таке державні фінанси:

система грошових коштів, що виникають разом із державою і нерозривно пов'язані з її існуванням;
система грошових відносин, що виникають разом із державою і нерозривно пов'язані з її існуванням;
система фінансових норм, які виникають разом із державою і нерозривно пов'язані з її існуванням;
система фінансових установ, які виникають разом із державою і нерозривно пов'язані з її існуванням.

Що належить до методів здійснення фінансової діяльності:

фінансування та кредитування;
ревізії та перевірки;
власні приписи та укладення договорів;
облік та аналіз.

Що належить до методів формування грошових фондів:

фінансування та кредитування;
ревізії та перевірки;
власні приписи та укладення договорів;
обов'язкова та добровільна мобілізація.

Визначення: «... - це процес формування, розподілу і використання фондів коштів для забезпечення виконання функцій держави, органів місцевого самоврядування з метою досягнення завдань, що стоять перед ними» відповідає поняттю:

публічна фінансова діяльність;
фінансова діяльність держави;
фінансова діяльність органів місцевого самоврядування;
фінансово-правове регулювання.

Метод розподілу грошових ресурсів, який полягає у забезпеченні цільового, планового, безоплатного і безповоротного передавання державних коштів з бюджетів на визначені цілі для реалізації державних функцій, - це:

метод кредитування;
метод фінансування;
метод спонсоруння;
допоміжний метод.

Сукупність засобів, прийомів, за допомогою яких держава й уповноважені нею органи забезпечують мобілізацію, розподіл і використання централізованих та децентралізованих грошових фондів, - це:

фінансова діяльність;
методи фінансової діяльності;
фінансово-кредитний механізм;
форми фінансової діяльності.

До публічних фінансів не належить:

державний бюджет;
Фонд загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття;
місцевий бюджет;
фонд коштів комерційного приватного банку.

Форми фінансової діяльності держави за характером поділяють на:

правові та неправові;

основні та додаткові;
загальні та спеціальні;
правові та факультативні.

III рівень

До публічних фінансів належать:

Пенсійний фонд України;
фонд коштів підприємницького товариства;
державний бюджет;
фонд коштів комерційного приватного банку;
місцевий бюджет.

До централізованих публічних фондів коштів належить:

Фонд соціального страхування України;
фонд коштів комерційного приватного банку;
Фонд гарантування вкладів фізичних осіб;
державний бюджет;
фонд коштів всеукраїнської політичної партії.

Які з перелічених груп прийомів відносяться до методів фінансової діяльності:

метод мобілізації грошових ресурсів;
метод фінансового контролю;
метод розподілу грошових ресурсів;
метод форматування грошових ресурсів;
метод використання грошових ресурсів.

До неправових форм фінансової діяльності держави і органів місцевого самоврядування належить:

прийняття Верховною Радою України Закону України про Державний бюджет на поточний рік;
роз'яснення фінансового законодавства населенню;
затвердження Постановою Кабінету Міністрів України Положення про Державну службу фінансового моніторингу України.
інструктування фінансових служб підприємств;
фінансово-технічні операції-розрахунки платежів і асигнувань з бюджетів.

Тема 2. Фінансове право як галузь національного права України

I рівень

Фінансове право – це:

галузь публічного права;
інститут публічного права;
галузь приватного права;
підгалузь приватного права.

Сукупність прийомів, способів впливу фінансового права на суспільні відносини – це:

функції фінансового права;
предмет фінансового права;
методологія фінансового права;
метод фінансового права.

Основним методом фінансово-правового регулювання є:

диспозитивний;
імперативний;
локально-договірний;
рекомендаційний

До структурних елементів системи фінансового права не належать:
фінансово-правові норми;
фінансово-правові інститути;
підгалузі фінансового права;
галузі публічного права.

Визначення: «... – це вихідні, відправні теоретичні положення, керівні ідеї, які визначають зміст, властивості, ознаки і спрямованість правового регулювання фінансових правовідносин» відповідає поняттю:

предмет фінансового права;
фінансово-правові акти;
фінансово-правові норми;
принципи фінансового права.

Функціями фінансового права є (вказати неправильну відповідь):
соціальна;
захисна;
виховна;
корекційна.

Первинним елементом системи фінансового права є:
норма фінансового права;
стаття фінансово-правового акта;
нормативний припис;
інститут фінансового права.

Первинним елементом системи фінансового законодавства є:
норма фінансового права;
стаття фінансово-правового акта;
нормативний припис;
інститут фінансового законодавства.

II рівень

Принцип соціальної спрямованості фінансово-правового регулювання належить до:
загальноправових принципів;
міжгалузевих принципів;
галузевих принципів;
немає правильної відповіді.

Принцип пріоритетності публічних інтересів у правовому регулюванні фінансових відносин належить до:
загальноправових принципів;
міжгалузевих принципів;
галузевих принципів;
усі відповіді є правильними.

Визначення: «... – це суспільні відносини, які виникають у процесі діяльності держави, органів місцевого самоврядування з планомірного утворення, розподілу та використання централізованих та децентралізованих фондів коштів для реалізації їх завдань та функцій» відповідає поняттю:
фінансова діяльність;
фінансовий механізм;
предмет фінансового права;
форми фінансової діяльності.

До фінансових відносин, які складають предмет фінансового права, не належать:

відносини з приводу мобілізації коштів до державного і місцевих бюджетів;
відносини з приводу утворення, розподілу та використання фінансів підприємств, установ, організацій;
відносини з приводу колективно-договірного регулювання праці на підприємстві;
відносини з приводу утворення, розподілу та використання коштів страхових фондів.

Визначення: «... – це внутрішньо цілісна система узагальнених знань про фінансове право як галузь права та закономірності розвитку цих знань, тлумачення фінансово-правових норм, результати аналізу й узагальнення практики застосування фінансово-правових норм, суть фінансово-правової термінології» відповідає поняттю:

галузь фінансового права;
підгалузь фінансового права;
наука фінансового права;
фінансове право як навчальна дисципліна.

Систему фінансового права традиційно складають:

Загальна і додаткова частини;
Головна і факультативна частини;
Загальна і Особлива частини;
Головна і спеціальна частини.

До *Особливої частини* фінансового права входять підгалузі та інститути, що об'єднують фінансово-правові норми, які регулюють суспільні відносини у сфері (вказати неправильну відповідь):

бюджетної системи;
позабюджетних державних фондів;
державного кредиту;
правових форм і методів фінансової діяльності держави.

Функція фінансового права, яка відображається у соціальному спрямуванні фінансової діяльності держави та органів місцевого самоврядування, – це:

захисна функція;
соціальна функція;
охоронна функція;
регулятивна функція.

III рівень

Поряд із методом владних приписів, для фінансового права характерні:

метод субординації;
метод погодження;
метод кредитування;
метод фінансування;
метод рекомендації.

До Загальної частини фінансового права як галузі права, входять фінансово-правові норми, що закріплюють:

принципи фінансової діяльності;
форми і методи фінансової діяльності;
структуру бюджетної системи;
систему державних органів, що здійснюють фінансову діяльність;
систему оподаткування.

До Особливої частини фінансового права входять підгалузі та інститути, що об'єднують фінансово-правові норми, які регулюють суспільні відносини у сфері:

публічного кредиту та публічного боргу;
правових форм і методів фінансової діяльності держави;
грошового обігу і розрахунків;

фінансового контролю;
валютного регулювання і контролю.

До структурних елементів системи фінансового права належать:

фінансово-правові норми;
фінансово-правові інститути;
фінансові закони;
підгалузі фінансового права;
галузі публічного права.

Тема 3. Фінансово-правові норми та джерела фінансового права **I рівень**

Основним джерелом фінансового права є:

Бюджетний кодекс України;
Податковий кодекс України;
Конституція України;
Митний кодекс України.

Структурним елементом фінансово-правової норми є:

диспозиція;
зміст;
юридичний факт;
санація.

Визначення: «... – це установлене чи санкціоноване органами державної влади, місцевого самоврядування та забезпечене силою державного примусу загальнообов'язкове, формально визначене правило поведінки учасників фінансових правовідносин, що виникають з приводу мобілізації, розподілу та використання централізованих та децентралізованих фондів коштів, виражене у категоричній формі, яке закріплює суб'єктивні права і юридичні обов'язки учасників цих відносин» відповідає поняттю:

фінансово-правова форма;
фінансово-правова норма;
фінансово-правовий акт;
юридичний факт.

Фінансово-правові норми, які вказують на необхідну з точки зору держави поведінку, вимагають від учасників фінансових відносин здійснювати відповідні дії і встановлюють їх права та обов'язки, - це:

уповноважувальні норми;
зобов'язуючі норми;
заборонні норми;
регулятивні норми.

Фінансово-правові норми, які вказують на можливу поведінку, встановлюють права учасників фінансових правовідносин на здійснення певних самостійних дій у передбачених межах, – це:

уповноважувальні норми;
зобов'язуючі норми;
заборонні норми;
регулятивні норми.

Визначення: «... – це форми вираження правових приписів через нормативні акти як результат діяльності компетентних органів держави, які встановлюють чи санкціонують правові норми, обов'язкові для сторін фінансових правовідносин, що складають предмет фінансового права» відповідає поняттю:

фінансові закони;
фінансово-правові норми;

фінансові правовідносини;
джерела фінансового права.

Джерелом фінансового права є:

Правила внутрішнього трудового розпорядку;
Статут вищого навчального закладу;
Закон України «Про судоустрій та статус суддів»;
Закон України «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні».

Чи можуть бути нормативні акти органів місцевого самоврядування джерелами фінансового права?

ні;
так;
тільки після затвердження Верховною Радою України;
тільки після розгляду Кабінетом Міністрів України.

ІІ рівень

За терміном дії у часі фінансово-правові норми поділяються на:

регулятивні, охоронні, спеціальні;
матеріальні, процесуальні;
постійні, тимчасові;
уповноважувальні, зобов'язувальні, заборонні.

Відповідно до положень статті 92 Конституції України виключно законами України в сфері фінансів встановлюються:

порядок визначення податкового зобов'язання;
система оподаткування, податки і збори;
порядок погашення податкового боргу;
порядок визнання податкового боргу безнадійним.

Що визначає гіпотеза фінансово-правової норми:

відповідальність за правопорушення у галузі фінансової діяльності;
податкову деліктоспроможність суб'єктів у галузі фінансової діяльності;
умови, за яких можуть виникати у фізичних та юридичних осіб юридичні права і обов'язки у галузі фінансової діяльності;
поведінку сторін фінансових правовідносин.

Що визначає диспозиція фінансово-правової норми:

відповідальність за правопорушення у галузі фінансової діяльності;
податкову деліктоспроможність суб'єктів у галузі фінансової діяльності;
умови, за яких можуть виникати у фізичних та юридичних осіб юридичні права і обов'язки у галузі фінансової діяльності;
поведінку сторін фінансових правовідносин.

Що визначає санкція фінансово-правової норми:

відповідальність за правопорушення у галузі фінансової діяльності;
податкову деліктоспроможність суб'єктів у галузі фінансової діяльності;
умови, за яких можуть виникати у фізичних та юридичних осіб юридичні права і обов'язки у галузі фінансової діяльності;
поведінку сторін фінансових правовідносин.

За характером впливу на учасників фінансових правовідносин фінансово-правові норми поділяються на:

регулятивні, охоронні, спеціальні;
матеріальні, процесуальні;
постійні, тимчасові;
уповноважувальні, зобов'язувальні, заборонні.

Формами реалізації фінансово-правових норм є:

здійснення, застосування;
здійснення, виконання;
дотримання, застосування;
здійснення, виконання, дотримання, застосування.

Фінансово-правові норми, які визначають порядок діяльності у сфері формування, розподілу й використання централізованих і децентралізованих фондів коштів держави й місцевого самоврядування, – це:

матеріальні фінансово-правові норми;
процесуальні фінансово-правові норми;
уповноважувальні фінансово-правові норми;
заборонні фінансово-правові норми.

III рівень

Відповідно до положень статті 92 Конституції України виключно законами України в сфері фінансів встановлюються:

порядок визначення податкового зобов'язання;
система оподаткування, податки і збори;
Державний бюджет України і бюджетна система України;
порядок визнання податкового боргу безнадійним;
статус національної валюти, а також статус іноземних валют на території України.

Відповідно до положень статті 92 Конституції України виключно законами України в сфері фінансів встановлюються:

порядок утворення і погашення державного внутрішнього і зовнішнього боргу;
порядок надання розстрочки та відстрочки виконання податкового зобов'язання;
порядок випуску та обігу державних цінних паперів, їх види і типи;
порядок визнання податкового боргу безнадійним;
засади створення і функціонування фінансового, грошового, кредитного та інвестиційного ринків.

Структурними елементами фінансово-правової норми є:

гіпотеза;
диспозиція;
санація;
санкція;
презумпція.

Формами реалізації норм фінансового права є:

застосування;
виконання;
притримання;
використання;
дотування.

Тема 4. Фінансово-правові відносини

I рівень

Визначення: «... – це передбачені нормами фінансового права конкретні життєві обставини, які зумовлюють виникнення, зміну або припинення у суб'єктів фінансових правовідносин прав та обов'язків у сфері фінансової діяльності» відповідає поняттю:

юридичні акти;
фінансово-правові норми;
юридичні факти;
фінансові правовідносини.

До структури фінансових правовідносин не належить:

- об'єкт;
- суб'єкти;
- фактичний і юридичний зміст;
- фінансово-правова норма.*

Фонд, повноваженнями зі створення, розподілу та використання якого наділені державні і комунальні підприємства, установи, організації, їх об'єднання, який утворений в основному за рахунок їхнього прибутку, створений на рівні цих суб'єктів і спрямований на вирішення завдань та функцій, що стоять перед ними, – це:

- децентралізований фонд;*
- централізований фонд;
- підприємницький фонд;
- усі відповіді є правильними.

Реальна поведінка суб'єктів фінансового права складає:

- формальний зміст правовідносин;
- фактичний зміст правовідносин;*
- юридичний зміст правовідносин;
- детальний зміст правовідносин.

Суб'єктивні юридичні права та обов'язки, встановлені фінансово-правовою нормою, складають:

- формальний зміст правовідносин;
- фактичний зміст правовідносин;
- юридичний зміст правовідносин;*
- детальний зміст правовідносин.

Об'єктом фінансових правовідносин є:

- речі;
- майно;
- товари;
- централізовані й децентралізовані фонди коштів.*

Юридичні факти, що відбуваються з волі суб'єктів фінансових правовідносин, – це:

- юридичні дії;*
- юридичні події;
- юридичні обставини;
- юридичні підстави.

Юридичні факти, що не залежать від волі суб'єктів, проте спричиняють виникнення, зміну або припинення фінансових правовідносин, – це:

- юридичні дії;
- юридичні події;*
- юридичні обставини;
- юридичні підстави.

II рівень

Що входить до структури фінансових правовідносин:

- метод фінансово-правового регулювання;
- предмет фінансово-правового регулювання;
- юридичний і фактичний зміст фінансових правовідносин;*
- фінансово-правові акти.

Обумовлена нормами фінансового права здатність суб'єкта бути носієм суб'єктивних прав та нести юридичні обов'язки у сфері фінансової діяльності, – це:

- правоздатність суб'єкта фінансових правовідносин;*
- дієздатність суб'єкта фінансових правовідносин;

фінансова правосуб'єктність;
деліктоздатність суб'єкта фінансових правовідносин.

Обумовлена нормами фінансового права здатність суб'єкта своїми діями набувати і самостійно здійснювати суб'єктивні права та нести юридичні обов'язки, – це:
правоздатність суб'єкта фінансових правовідносин;
дієздатність суб'єкта фінансових правовідносин;
фінансова правосуб'єктність;
деліктоздатність суб'єкта фінансових правовідносин.

Встановлена фінансово-правовими правовими нормами здатність суб'єкта нести юридичну відповідальність за порушення тих чи інших правил поведінки, – це:
правоздатність суб'єкта фінансових правовідносин;
дієздатність суб'єкта фінансових правовідносин;
фінансова правосуб'єктність;
деліктоздатність суб'єкта фінансових правовідносин.

Володіючи суб'єктивним правом, учасник фінансових правовідносин набуває таких можливостей:
самому чинити певні активні дії;
вимагати від інших суб'єктів вчинення певних дій;
звертатися до уповноважених органів влади за захистом суб'єктивного права;
усі відповіді є правильними.

Визначена зобов'язаному суб'єкту і забезпечена можливістю державного примусу міра поведінки, якої він має дотримуватися, – це:
юридичний обов'язок у фінансових правовідносинах;
суб'єктивне право у фінансових правовідносинах;
зобов'язання у фінансових правовідносинах;
фінансова відповідальність.

Міра дозволеної поведінки фінансового чи кредитного органу, а також інших суб'єктів цих зв'язків для задоволення їх інтересів, забезпечена юридичними обов'язками інших осіб відносин у фінансовій сфері, – це:
юридичний обов'язок у фінансових правовідносинах;
суб'єктивне право у фінансових правовідносинах;
зобов'язання у фінансових правовідносинах;
фінансова відповідальність.

За характером фінансово-правових норм, що лежать в їх основі, фінансові правовідносини поділяються на такі види:
матеріальні і процесуальні;
матеріальні і формальні;
загальні і особливі;
процесуальні і процедурні.

III рівень

Структурно фінансові правовідносини складаються з таких елементів:
суб'єкти;
об'єкт;
предмет;
юридичний і фактичний зміст;
об'єктивна сторона.

Колективними суб'єктами фінансового права є:

*органи державної влади й управління;
особи без громадянства;
територіальні громади в особі органів місцевого самоврядування;
іноземні громадяни;
підприємства та установи різних форм власності.*

Індивідуальними суб'єктами фінансових правовідносин є:

*громадяни України;
територіальні громади в особі органів місцевого самоврядування;
громадські організації;
іноземні громадяни;
особи без громадянства.*

Фінансово-правові відносини виникають між такими суб'єктами:

*між органами державної влади;
між фінансовими органами і підприємствами;
між громадянами України та іноземними громадянами;
між громадянами України;
між фінансовими органами і громадянами.*

Тема 5. Бюджетне право як підгалузь фінансового права I рівень

Основним джерелом бюджетного права є:

*Бюджетний кодекс України;
Податковий кодекс України;
Конституція України;
Митний кодекс України.*

Структурним елементом бюджетно-правової норми є:

*диспозиція;
зміст;
юридичний факт;
санація.*

За змістом бюджетні норми, які закріплюють структуру бюджетної системи України, а також повноваження суб'єктів бюджетних правовідносин належать до:

*матеріальних норм;
процесуальних норм;
процедурних норм;
усі відповіді є правильними.*

За змістом бюджетні норми, які встановлюють порядок проходження бюджету – складання і розгляд його проекту, затвердження і виконання бюджету, а також складання, розгляд й затвердження звіту про його виконання, належать до:

*матеріальних норм;
процесуальних норм;
процедурних норм;
усі відповіді є правильними.*

За часом дії бюджетно-правові норми поділяють на:

*постійно чинні та періодичні;
строкові та безстрокові;
строкові та на певний час;
циклічні та разові.*

Бюджетний кодекс України складається з:

- чотирьох розділів;
- п'яти розділів;
- шести розділів;*
- дев'яти розділів.

До структури бюджетних правовідносин не належить:

- об'єкт;
- суб'єкти;
- фактичний і юридичний зміст;
- бюджетно-правова норма.*

Норми Закону про державний бюджет є:

- постійними;
- періодичними;*
- актуальними;
- своєчасними.

П рівень

Визначення: «... – це сукупність правових норм, що регулюють бюджетний устрій, структуру й порядок розподілу доходів і видатків бюджетної системи, повноваження держави і органів місцевого самоврядування в галузі бюджетів і бюджетний процес» відповідає поняттю:

- бюджетне законодавство;
- бюджетне право;*
- бюджетні правовідносини;
- бюджетний процес.

За змістом бюджетно-правові норми поділяють на такі види:

- матеріальні і формальні;
- процедурні і процесуальні;
- матеріальні і процесуальні;*
- імперативні і диспозитивні.

Якщо до Верховної Ради України подано законопроекти, що впливають на прибуткову й видаткову частини бюджету, обов'язковою умовою є одержання експертного висновку:

- Комітету з питань бюджету Верховної Ради і Міністерства фінансів України;*
- Кабінету Міністрів України;
- Верховної Ради України;
- Рахункової палати України.

Бюджетно-правові норми, які вказують на необхідну з точки зору держави поведінку, вимагають від учасників бюджетних відносин здійснювати відповідні дії і встановлюють їх права та обов'язки, – це:

- уповноважувальні норми;
- зобов'язуючі норми;*
- заборонні норми;
- регулятивні норми.

Бюджетно-правові норми, які вказують на можливу поведінку, встановлюють права учасників бюджетних правовідносин на здійснення певних самостійних дій у передбачених межах, – це:

- уповноважувальні норми;*
- зобов'язуючі норми;
- заборонні норми;
- регулятивні норми.

Що входить до структури бюджетних правовідносин:
метод бюджетно-правового регулювання;
предмет бюджетно-правового регулювання;
юридичний і фактичний зміст бюджетних правовідносин;
бюджетно-правові акти.

Бюджетно-правові норми, які закріплюють структуру бюджетної системи, джерела доходів і видатків, їх обсяги, порядок закріплення за різними ланками бюджетної системи,
– це:

матеріальні бюджетно-правові норми;
процесуальні бюджетно-правові норми;
процедурні бюджетно-правові норми;
немає правильної відповіді.

Бюджетно-правові норми, які регулюють бюджетний процес, тобто відносини з приводу складання, розгляду і затвердження бюджету, його виконання, а також складання, розгляд і затвердження звітності про виконання бюджету, – це:

матеріальні бюджетно-правові норми;
процесуальні бюджетно-правові норми;
процедурні бюджетно-правові норми;
немає правильної відповіді.

III рівень

Не бувають суб'єктами бюджетних правовідносин:

підприємства недержавної форми власності;
підприємства державної форми власності;
організації немуніципальної форми власності;
окремі громадяни;
підприємства комунальної форми власності.

Систему бюджетного законодавства складають:

Конституція України;
Податковий кодекс України;
Бюджетний кодекс України;
Митний кодекс України.
Закон про державний бюджет України.

Структурними елементами бюджетно-правової норми є:

гіпотеза;
диспозиція;
санація;
санкція;
презумпція.

Структурно бюджетні правовідносини складаються з таких елементів:

суб'єкти;
об'єкт;
предмет;
юридичний і фактичний зміст;
об'єктивна сторона.

Тема 6. Бюджетна система України

I рівень

Що містить у собі класифікація доходів бюджету?

видатки;
запозичення;
трансферти;

боргові зобов'язання.

Бюджетна система в Україні є:

однорівневою;
дворівневою;
трирівневою;
багаторівневою.

Сукупність державного бюджету та місцевих бюджетів, побудована з урахуванням економічних відносин, державного і адміністративно-територіальних устроїв і врегульована нормами права – це:

бюджетний устрій;
бюджетна система;
бюджетна програма;
бюджетна класифікація.

Визначення: «... – це план формування та використання фінансових ресурсів для забезпечення завдань і функцій, які здійснюються відповідно органами державної влади, органами влади Автономної Республіки Крим та органами місцевого самоврядування протягом бюджетного періоду» відповідає поняттю:

кошторис;
план фінансування;
бюджет;
закон про державний бюджет.

Визначення: «... – це повноваження розпорядника бюджетних коштів, надане відповідно до бюджетного призначення, на взяття бюджетного зобов'язання та здійснення платежів, яке має кількісні, часові та цільові обмеження» відповідає поняттю:

бюджетне призначення;
бюджетне асигнування;
бюджетне зобов'язання;
бюджетний запит.

Визначення: «... – це сукупність показників бюджетів, що використовуються для аналізу та прогнозування економічного і соціального розвитку держави» відповідає поняттю:

державний бюджет;
зведений бюджет;
бюджетна класифікація;
структура бюджетів.

Зведені бюджети існують на таких рівнях (вказати неправильну відповідь):

держави;
області;
міста з районним поділом;
селища.

Єдине згрупування доходів, видатків (у тому числі кредитування за вирахуванням погашення) та фінансування бюджету за економічною сутністю, функціональною діяльністю, організаційним устроєм та іншими ознаками відповідно до законодавства України та міжнародних стандартів – це:

бюджетна політика;
бюджетний меморандум;
бюджетна резолюція;
бюджетна класифікація.

До складових частин бюджетної класифікації не належить:

- класифікація боргу;
- класифікація доходів;
- класифікація бюджетних зобов'язань;*
- класифікація фінансування.

Державний бюджет України складається з таких структурних частин:

- резервний та основний фонд;
- загальний та спеціальний фонд;*
- загальний та допоміжний фонд;
- основний та спеціальний фонд.

Резервний фонд бюджету повинен мати такий обсяг відповідно до обсягу видатків загального фонду відповідного бюджету:

- не може перевищувати одного відсотка обсягу видатків загального фонду відповідного бюджету;*
- не може перевищувати двох відсотків обсягу видатків загального фонду відповідного бюджету;
- два відсотки обсягу видатків загального фонду відповідного бюджету;
- три відсотки обсягу видатків загального фонду відповідного бюджету.

Бюджетна класифікація складається:

- з однієї складової частини;
- з двох складових частин;
- з трьох складових частин;
- з чотирьох складових частин.*

Визначення: «... – це видатки загального фонду бюджету, обсяг яких не може змінюватися при здійсненні скорочення затверджених бюджетних призначень» відповідає поняттю:

- резервні видатки бюджету;
- захищені видатки бюджету;*
- загальні видатки бюджету;
- спеціальні видатки бюджету.

Зведені бюджети призначені для:

- розрахунків соціальних та фінансових нормативів;
- аналізу ефективності бюджетних витрат;
- з'ясування підстав надання трансфертів;
- усі відповіді є правильними.*

Принцип побудови бюджетної системи, який проявляється у тому, що повноваження на здійснення витрат бюджету мають відповідати обсягу надходжень бюджету на відповідний бюджетний період, – це:

- принцип збалансованості;*
- принцип єдності;
- принцип ефективності;
- принцип обґрунтованості.

Принцип побудови бюджетної системи, який проявляється у тому, що бюджет формується на реалістичних макропоказниках економічного і соціального розвитку України та розрахунках надходжень бюджету і витрат бюджету, що здійснюються відповідно до затверджених методик та правил, – це:

- принцип збалансованості;

принцип єдності;
принцип ефективності;
принцип обґрунтованості.

III рівень

Складовими бюджетної класифікації є:
класифікація доходів бюджету;
класифікація зобов'язань;
класифікація фінансування бюджету;
класифікація трансфертів;
класифікація боргу.

Різновидами класифікації видатків бюджету є:
економічна класифікація;
програмна класифікація;
детальна класифікація;
відомча класифікація;
резервна класифікація.

Згідно ст. 7 Бюджетного кодексу бюджетна система України ґрунтується на таких принципах:

принцип єдності бюджетної системи України;
принцип повноти;
принцип договірною регулювання;
принцип субсидіарності;
принцип субсидійності.

За порядком зарахування до бюджету доходи поділяються на:

власні;
загальні;
закріплені;
особливі;
регулюючі.

Тема 7. Бюджетні повноваження та міжбюджетні відносини

I рівень

Кошти, які безоплатно та безповоротно передаються з одного бюджету до іншого, - це:

міжбюджетний трансферт;
державні видатки;
секвестр;
бюджетне асигнування.

Міжбюджетні трансферти для використання на певну мету в порядку, визначеному органом, який прийняв рішення про їх надання, – це:

субсидії;
субвенції;
дотації вирівнювання;
надходження бюджету.

Міжбюджетний трансферт, що надається з державного бюджету місцевим бюджетам для горизонтального вирівнювання податкоспроможності території, це:

субсидія;

субвенція;
базова дотація;
допомога.

Розмежування видатків між бюджетами здійснюється на основі принципу:

субсидіарності;
субсидування;
фінансування;
кредитування.

Міжбюджетні трансферти згідно Бюджетного кодексу України поділяються на такі види (вказати неправильну відповідь):

базова дотація;
субвенція;
субсидія;
додаткова дотація.

Відповідно до розпису Державного бюджету України органами Казначейства України здійснюється перерахування базової та реверсної дотації:

щодокадно;
щорічно;
щомісячно;
двічі на місяць.

Відповідно до розпису Державного бюджету України органами Казначейства України здійснюється перерахування освітньої, медичної субвенції та субвенції на підготовку робітничих кадрів:

щодокадно;
щорічно;
щомісячно;
двічі на місяць.

Порядок перерахування міжбюджетних трансфертів визначається:

Кабінетом Міністрів України
Верховною Радою України;
Президентом України;
Міністерством фінансів України.

II рівень

Видатки із місцевих бюджетів поділяють:

на дві групи;
на три групи;
на чотири групи;
не поділяються на групи.

Гарантований державою в межах наявних бюджетних коштів рівень фінансового забезпечення завдань і функцій, які здійснюються відповідно Радою міністрів АРК, місцевими державними адміністраціями, виконавчими органами місцевого самоврядування, що використовується для визначення обсягу міжбюджетних трансфертів, - це:

фінансовий норматив бюджетної забезпеченості;

бюджетне призначення;
бюджетне асигнування;
кошик доходів місцевого самоврядування.

Залежно від виду бюджетних правовідносин, у межах яких реалізуються бюджетні права їх суб'єктів, бюджетні повноваження поділяються на:

основні і додаткові;
матеріальні і процесуальні;
процедурні і процесуальні;
матеріальні і процедурні.

До бюджетних повноважень Верховної Ради України належить (вказіть неправильну відповідь):

визначення бюджетної політики держави;
прийняття постанови про основні напрямки бюджетної політики;
прийняття законопроектів, які приводять до зміни дохідної і видаткової частин бюджетів;
визначення основних принципів грошово-кредитної політики України.

До бюджетних повноважень Міністерства фінансів України належить (вказіть неправильну відповідь):

розроблення проектів нормативів бюджетної забезпеченості;
прийняття постанови про основні напрямки бюджетної політики;
складання проекту закону про Державний бюджет України;
організація виконання Державного бюджету України.

Доходи, які постійно діючими нормативними актами віднесено до дохідної частини бюджетів певного рівня на невизначений строк у розмірі територіального надходження повністю або у твердо фіксованому розмірі, - це:

регулюючі доходи;
місцеві доходи;
постійні доходи;
закріплені доходи.

Передбачені Законом про Державний бюджет або в рішенні про бюджет місцевих органів доходи, надходження яких щорічно визначають і перерозподіляють між різними ланками бюджетів, - це:

регулюючі доходи;
місцеві доходи;
постійні доходи;
закріплені доходи.

Бюджетні повноваження, які визначають зміст прав і обов'язків органів державної влади та місцевого самоврядування у сфері функціонування бюджетної системи, - це:

матеріальні бюджетні повноваження;
процедурні бюджетні повноваження;
процесуальні бюджетні повноваження;
основні бюджетні повноваження.

III рівень

До бюджетних повноважень Президента України належить:

підписання Закону України про державний бюджет;
складання проекту закону про Державний бюджет України;
визначення бюджетної політики держави;

право вето відносно прийнятого Верховною Радою України закону про Державний бюджет;
право законодавчої ініціативи.

Комітет Верховної Ради України з питань бюджету має такі повноваження:
приймає рішення стосовно бюджетних законопроектів;
організовує виконання Державного бюджету України;
оцінює і готує висновок про виконання закону про державний бюджет протягом року;
приймає постанови про основні напрямки бюджетної політики;
розробляє і вносить на розгляд Верховної Ради України законопроекти про внесення змін до закону України про Державний бюджет України.

До бюджетних повноважень Верховної Ради України належить:
визначення бюджетної політики держави;
забезпечення виконання закону про Державний бюджет України;
прийняття постанови про основні напрямки бюджетної політики;
розрахунок показників зведеного бюджету України;
розгляд і затвердження бюджету.

Бюджетний кодекс закріпив такі види міжбюджетних трансфертів:
базова дотація;
субвенція;
субсидія;
реверсна дотація;
допомога.

Тема 8. Бюджетний процес **I рівень**

Визначення: «... - це регламентований бюджетним законодавством процес складання, розгляду, затвердження, виконання бюджетів, звітування про їх виконання, а також контролю за дотриманням бюджетного законодавства» відповідає поняттю:

бюджетний період;
бюджетний процес;
бюджетний устрій;
бюджетний рік.

Бюджетний процес в Україні проходить:
одну стадію;
дві стадії;
три стадії;
чотири стадії.

За складання проекту Закону України про Державний бюджет України відповідає:
Прем'єр-міністр України;
Президент України;
Голова Верховної Ради України;
Міністерство фінансів України.

Проект Основних засад грошово-кредитної політики на наступний рік подає:
Національний банк України;
Президент України;
Голова Верховної Ради України;
міністр фінансів України.

Постанову про схвалення проекту Закону «Про Державний бюджет» на наступний бюджетний період приймає:

Кабінет Міністрів України;
Президент України;
Верховна Рада України;
усі разом.

Виконання бюджету – це:

перша стадія бюджетного процесу;
друга стадія бюджетного процесу;
третьа стадія бюджетного процесу;
четверта стадія бюджетного процесу.

Документ, який визначає розподіл доходів та фінансування бюджету, бюджетних асигнувань головним розпорядникам бюджетних коштів у певні періоди року відповідно до бюджетної класифікації, - це:

бюджетний запит;
бюджетний розпис;
бюджетне призначення;
бюджетне асигнування.

Визначення: «... - це повноваження, надане розпорядникові бюджетних коштів відповідно до бюджетного призначення на взяття бюджетного зобов'язання та здійснення платежів з конкретною метою у процесі виконання бюджету» відповідає поняттю:

бюджетний запит;
бюджетний розпис;
бюджетне призначення;
бюджетне асигнування.

II рівень

Закон України про Державний бюджет приймається Верховною Радою України до:

30 листопада року, що передує плановому;
1 грудня року, що передує плановому;
30 грудня року, що передує плановому;
1 січня року, що передує плановому.

Проект Основних напрямів бюджетної політики на наступний бюджетний період схвалюється Кабінетом Міністрів України не пізніше

1 квітня року, що передує плановому;
1 травня року, що передує плановому;
1 червня року, що передує плановому;
1 липня року, що передує плановому.

Верховна Рада розглядає проект закону про Державний бюджет України на наступний рік у першому читанні не пізніше:

10 жовтня року, що передує плановому;
20 жовтня року, що передує плановому;
30 жовтня року, що передує плановому;
10 листопада року, що передує плановому.

Друге читання проекту Закону про Державний бюджет завершується не пізніше:

20 вересня року, що передує плановому;
20 жовтня року, що передує плановому;
20 листопада року, що передує плановому;

30 листопада року, що передує плановому.

Третє читання проекту Закону про Державний бюджет має відбутися не пізніше:

- 20 жовтня року, що передує плановому;
- 20 листопада року, що передує плановому;
- 25 листопада року, що передує плановому;
- 30 листопада року, що передує плановому.

Граничний обсяг річного дефіциту (профіциту) державного бюджету, граничний обсяг державного боргу та граничний обсяг надання державних гарантій на наступний бюджетний рік приймаються:

- у першому читанні проекту закону про Державний бюджет;
- у другому читанні проекту закону про Державний бюджет;
- у третьому читанні проекту закону про Державний бюджет;
- у четвертому читанні проекту закону про Державний бюджет.

Кабінет Міністрів України має розробляти прогноз державного бюджету України:

- на наступний за плановим бюджетний період;
- на наступні за плановим два бюджетні періоди;
- на наступні за плановим три бюджетні періоди;
- на наступні за плановим п'ять бюджетних періодів.

В Україні застосовують:

- казначейську форму обслуговування Державного бюджету України;
- банківську форму обслуговування Державного бюджету України;
- змішану форму обслуговування Державного бюджету України;
- усі відповіді є правильними.

III рівень

Виділяють такі стадії бюджетного процесу:

- складання проектів бюджетів;
- підготовка бюджету;
- розгляд та прийняття закону про Державний бюджет, рішень про місцеві бюджети;
- виконання бюджету, в тому числі за потреби внесення змін до закону про Державний бюджет України, рішення про місцеві бюджети;
- завершення бюджету.

Читання проекту Закону про Державний бюджет мають відбутися в такі строки:

- перше читання відбувається не пізніше 10 жовтня року, що передує плановому;
- перше читання відбувається не пізніше 20(25) жовтня року, що передує плановому;
- друге читання відбувається не пізніше 15 (20) листопада року, що передує плановому;
- друге читання відбувається не пізніше 20 листопада року, що передує плановому;
- третє читання відбувається не пізніше 25 листопада року, що передує плановому.

Бюджетному процесу властиві такі принципи:

- принцип розподілу бюджетних повноважень між органами представницької і виконавчої влади;
- принцип договірною регулювання;
- принцип спеціалізації бюджетних показників;
- принцип добровільності виконання;
- принцип щорічності бюджету.

За яких особливих обставин, визначених Бюджетним кодексом України, Державний бюджет може бути затверджено на інший, крім загального, бюджетний період (вказати неправильні відповіді):

- введення воєнного стану;*
- масові акції громадянської непокорності у державі;*
- оголошення надзвичайного стану в Україні;*
- неприйняття Верховною Радою України Державного бюджету України до 1 січня відповідного року;*
- оголошення дефолту.*

Тема 9. Правовий режим державних цільових позабюджетних фондів **I рівень**

Вищий колегіальний орган управління накопичувальною системою загальнообов'язкового державного пенсійного страхування – це:

- Пенсійна рада;*
- Рада Накопичувального фонду;*
- Правління Накопичувального фонду;*
- Виконавча дирекція Накопичувального фонду.*

Визначення: «... – це план утворення і використання цільового страхового фонду, що формується за рахунок страхових внесків до солідарної системи та надходжень з інших джерел, визначених Законом» відповідає поняттю:

- Фінансовий план інвестиційного фонду;*
- Фінансовий план Пенсійного фонду;*
- Бюджет Пенсійного фонду;*
- Бюджет інвестиційного фонду.*

Бюджет Пенсійного фонду України щороку затверджує:

- Кабінет Міністрів України;*
- Верховна Рада України;*
- Міністерство фінансів;*
- Міністерство соціальної політики.*

Бюджет Фонду соціального страхування України щороку затверджує:

- Верховна Рада України;*
- Кабінет Міністрів України;*
- Міністерство фінансів;*
- Міністерство соціальної політики.*

До коштів на здійснення страхування від нещасного випадку застосовується така форма обслуговування:

- казначейська;*
- касова;*
- змішана;*
- усі варіанти правильні.*

Централізовані позабюджетні фонди коштів:

- не включаються до складу Державного бюджету України;*
- включаються до складу Державного бюджету України;*
- включаються частково до складу Державного бюджету України;*
- немає правильної відповіді.*

Створення позабюджетних фондів органами місцевого самоврядування:

допускається в особливих випадках;

не допускається;

це питання погоджується з Міністерством фінансів;

допускається за погодженням з Кабінетом Міністрів України.

Орган, який здійснює керівництво та управління загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням від нещасного випадку, у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та медичним страхуванням, провадить акумуляцію страхових внесків, контроль за використанням коштів, забезпечує фінансування виплат за цими видами загальнообов'язкового державного соціального страхування та здійснює інші функції згідно із затвердженим статутом, - це:

Соціальний фонд України;

Фонд соціального страхування України;

Фонд розвитку України;

Фонд загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття.

II рівень

Державні цільові позабюджетні фонди мають такі особливості (вказати неправильну відповідь):

створюються відповідно до закону або на підставі нормативного акта, виданого на виконання вимог закону;

формується за рахунок визначених правовими актами обов'язкових платежів юридичних і фізичних осіб;

не мають конкретного цільового призначення;

створюються з метою ефективного використання їхніх коштів для фінансування пріоритетних публічних цілей.

Систему загальнообов'язкового пенсійного страхування в Україні складають:

солідарна та недержавна система загальнообов'язкового державного пенсійного страхування;

солідарна та накопичувальна система загальнообов'язкового державного пенсійного страхування;

накопичувальна та недержавна система загальнообов'язкового державного пенсійного страхування;

солідарна та субсидіарна система загальнообов'язкового державного пенсійного страхування.

Органами управління Пенсійного фонду є:

рада та виконавча дирекція Пенсійного фонду;

правління та виконавча дирекція Пенсійного фонду;

наглядова рада та виконавча дирекція Пенсійного фонду;

наглядова рада та правління Пенсійного фонду.

Бюджет Пенсійного фонду затверджується правлінням Пенсійного фонду:

не пізніше 1 грудня року, що передує рокові, на який складено бюджет;

не пізніше 10 грудня року, що передує рокові, на який складено бюджет;

не пізніше 20 грудня року, що передує рокові, на який складено бюджет;

не пізніше 30 грудня року, що передує рокові, на який складено бюджет.

Джерелами формування коштів Пенсійного фонду є (вказати неправильну відповідь):
надходження від сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування;
інвестиційний дохід, який отримується від інвестування резерву коштів для покриття дефіциту бюджету Пенсійного фонду в майбутніх періодах;
кошти державного бюджету та цільових фондів, що перераховуються до Пенсійного фонду у випадках, передбачених Законом;
кошти від адміністративних штрафів.

Кошти Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття:

не включаються до складу Державного бюджету України;
включаються до складу Державного бюджету України;
включаються до коштів Пенсійного фонду;
включаються до коштів Фонду соціального страхування України.

Управління Фондом соціального страхування України здійснюється:

на паритетній основі державою і представниками застрахованих осіб;
на паритетній основі державою і представниками роботодавців;
на паритетній основі державою, представниками застрахованих осіб і роботодавців;
державою.

Порядок формування та використання резерву коштів Фонду соціального страхування України затверджується:

виконавчою дирекцією Фонду соціального страхування України;
правлінням Фонду соціального страхування України;
Кабінетом Міністрів України;
Міністерством соціальної політики України.

III рівень

До державних цільових позабюджетних фондів України належать:

Пенсійний фонд України;
Інвестиційний фонд України;
Фонд соціального страхування України;
Фонд розвитку України;
Фонд загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття.

Формування коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття здійснюється за рахунок:

страхових внесків страхувальників;
сум адміністративних штрафів за порушення законодавства про захист прав споживачів;
асигнувань із Державного бюджету України;
сум фінансових санкцій за порушення податкового законодавства;
сум фінансових санкцій за порушення соціального законодавства;

Фонд соціального страхування України є органом, який здійснює керівництво та управління такими видами страхування:

загальнообов'язкового державного пенсійного страхування;
загальнообов'язкового державного соціального страхування від нещасного випадку;

загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності;
загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття.
медичного страхування.

Джерелами формування коштів Фонду соціального страхування України є:

страхові внески страхувальників та застрахованих осіб;
суми фінансових санкцій за порушення податкового законодавства;
суми фінансових санкцій за порушення встановленого порядку сплати страхових внесків;
суми адміністративних штрафів за порушення законодавства про захист прав споживачів;
доходи від розміщення тимчасово вільних коштів, у тому числі резерву коштів Фонду.

Модуль 2. Правове регулювання публічних доходів та видатків

Тема 10. Правове регулювання податкової системи України

І рівень

Обов'язковий безумовний платіж до відповідного бюджету, що справляється з платників податку відповідно до Податкового кодексу, – це:

податок;
платіж;
збір (плата, внесок);
усі відповіді є правильними.

Особи, які мають місце постійного проживання чи місцезнаходження в даній державі і доходи яких підлягають оподаткуванню з усіх джерел, – це:

нерезиденти;
резиденти;
податкові агенти;
громадяни.

Особи, які не мають місця постійного знаходження в державі і в яких оподаткуванню підлягають лише доходи, отримані ними на даній території, – це:

нерезиденти;
резиденти;
податкові агенти;
громадяни.

До ознак податку належить:

безповоротність;
благодійність;
добровільність;
необов'язковість.

Визначення «... – обов'язковий платіж до відповідного бюджету, що справляється з платників зборів, з умовою отримання ними спеціальної вигоди, у тому числі внаслідок вчинення на користь таких осіб державними органами, органами місцевого самоврядування, іншими уповноваженими органами та особами юридично значимих дій» відповідає поняттю:

податок;
збір;
плата;
збір (плата, внесок).

Конкретні вартісні, фізичні або інші характеристики певного об'єкта оподаткування, – це:
ставка оподаткування;
база оподаткування;
об'єкт оподаткування;
одиниця оподаткування.

Зміна строку сплати податку здійснюється у формі (вказіть неправильну відповідь):
відстрочки;
розстрочки;
податкового кредиту;
податкового боргу.

Розмір податкових нарахувань на одиницю виміру бази оподаткування, – це:
ставка оподаткування;
база оподаткування;
об'єкт оподаткування;
одиниця оподаткування.

II рівень

Залежно від компетенції органу, що вводить дію податкового платежу на відповідній території, податки поділяються на такі види:

загальнодержавні та місцеві;
закріплені та регулюючі;
прямі та непрямі;
систематичні та разові.

За формою справляння всі податки поділяються на такі види:

загальнодержавні та місцеві;
закріплені та регулюючі;
прямі та непрямі;
систематичні та разові.

Податкову систему України становить:

сукупність загальнодержавних податків та зборів;
сукупність загальнодержавних та місцевих податків та зборів;
сукупність місцевих податків;
сукупність загальнодержавних податків.

Податковим кодексом України встановлено:

2 види місцевих податків;
3 види місцевих податків;
4 види місцевих податків;
5 видів місцевих податків.

Загальнодержавні і місцеві податки та збори, справляння яких не передбачено

Податковим кодексом України:

сплаті не підлягають;
підлягають сплаті частково;
підлягають сплаті, якщо встановлені Кабінетом Міністрів України;
підлягають сплаті, якщо встановлені рішеннями органів місцевого самоврядування.

Залежно від податкової юрисдикції держави платників податків поділяють на:

фізичних і юридичних осіб;
резидентів та нерезидентів;
громадян та нерезидентів;
юридичних осіб та їх відокремлені підрозділи.

Залежно від критерію юридичного та фактичного обов'язку сплати податку платників податку поділяють на:

юридичних та фактичних платників;
фізичних та юридичних осіб;
резидентів та нерезидентів;
юридичних осіб та їх відокремлені підрозділи.

Ставка податку, згідно з якою розмір податкових нарахувань встановлюється як фіксована величина стосовно кожної одиниці виміру бази оподаткування, – це:

базова (основна);
гранична;
абсолютна (специфічна);
відносна (адвалорна).

III рівень

До ознак податку належать:

індивідуальна безоплатність;
умовний характер;
нецільовий характер;
добровільний характер;
безповоротний характер.

До основних функцій податку належать:

фіскальна;
регулююча;
розподільча;
контрольна;
стимулююча.

Згідно Податкового кодексу України, під час встановлення будь-якого податку обов'язково визначаються такі елементи:

платники податку;
об'єкт оподаткування;
податкова схема;
база оподаткування;
податковий орган.

Виділяють такі види ставок податку:

базова (основна);
визначена (загальна);
невизначена (особлива);
абсолютна (специфічна);
відносна (адвалорна).

Тема 11. Правові засади адміністрування податків в Україні

I рівень

Спосіб забезпечення сплати платником податків грошового зобов'язання та пені, не сплачених таким платником у строк, визначений Податковим кодексом України, – це:

податкова застава;
податкова вимога;
податковий кредит;
податковий борг.

Документ, що подається платником податків контролюючому органу у строки, встановлені законом, на підставі якого здійснюється нарахування та/або сплата податкового зобов'язання, – це:

- податкова декларація;*
- податкова накладна;
- податковий звіт;
- податковий документ.

Платник податків зобов'язаний самостійно сплатити суму податкового зобов'язання, зазначену у поданій ним податковій декларації:

- негайно;
- у розумний строк;
- протягом 10 календарних днів;*
- протягом 1 місяця.

У разі, коли сума грошового зобов'язання платника податків розраховується самостійно контролюючим органом, такий контролюючий орган надсилає (вручає) платнику податків:

- повідомлення-рішення;*
- повістку;
- виклик;
- податкову вимогу.

У разі, коли платник податків не сплачує узгодженої суми грошового зобов'язання в установлені законодавством строки, контролюючий орган надсилає (вручає) йому:

- повідомлення-рішення;
- повістку;
- виклик;
- податкову вимогу.*

Податковий обов'язок може виконуватися платником податків:

- безпосередньо платником податку;
- за допомогою представника;
- податковим агентом;
- усі відповіді є правильними.*

Визначення «... – це сума узгодженого грошового зобов'язання (з урахуванням штрафних санкцій за їх наявності), але не сплаченого у встановлений строк, а також пеня, нарахована на суму такого грошового зобов'язання» відповідає поняттю:

- податковий обов'язок;
- податковий борг;*
- податкова декларація;
- податкова вимога.

Уступка грошового зобов'язання або податкового боргу платника податків третім особам:

- забороняється;*
- допускається у виняткових випадках;
- допускається за наявності підстав, визначених Податковим кодексом України;
- дозволяється.

II рівень

Скарга платника податку на рішення контролюючого органу подається до контролюючого органу вищого рівня:

- протягом 5 календарних днів;
- протягом 10 календарних днів;*
- протягом 20 календарних днів;

протягом 1 місяця.

Податковий обов'язок у широкому значенні включає (вказати неправильну відповідь):

- обов'язок отримати ліцензію;*
- обов'язок щодо ведення податкового обліку;
- обов'язок щодо сплати податків та зборів;
- обов'язок щодо складання та подання податкової звітності.

Стягнення коштів та продаж майна платника податків у разі невиконання податкового обов'язку провадяться:

- на наступний день після несплати узгодженої суми грошового зобов'язання в установленій законодавством строк;
- не раніше ніж через 60 календарних днів з дня надіслання (вручення) такому платнику податкової вимоги;*
- не пізніше ніж через 5 календарних днів з дня надіслання (вручення) такому платнику податкової вимоги;
- не пізніше ніж через 30 календарних днів з дня надіслання (вручення) такому платнику податкової вимоги.

Платники податків зобов'язані забезпечити зберігання документів, пов'язаних із виконанням вимог законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи:

- три місяці з дня подання податкової звітності;
- 365 днів з дня подання податкової звітності;
- не менш як 1095 днів з дня подання податкової звітності;*
- не менш як 5 років з дня подання податкової звітності.

У разі втрати, пошкодження або дострокового знищення документів платник податків зобов'язаний письмово повідомити контролюючий орган за місцем обліку та митний орган, яким було здійснено митне оформлення відповідної митної декларації:

- негайно;
- у розумний строк;
- у п'ятиденний строк з дня такої події;*
- у десятиденний строк з дня такої події.

Платник податків зобов'язаний відновити втрачені документи:

- негайно;
- у розумний строк;
- протягом 30 календарних днів з дня, що настає за днем надходження відповідного повідомлення до контролюючого органу;
- протягом 90 календарних днів з дня, що настає за днем надходження відповідного повідомлення до контролюючого органу.*

Податкова декларація подається до контролюючого органу за вибором платника податків в один із таких способів:

- особисто платником податків або уповноваженою на це особою;
- надсилається поштою з повідомленням про вручення та з описом вкладення;
- засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням умови щодо реєстрації електронного підпису підзвітних осіб у порядку, визначеному законодавством;
- усіма зазначеними способами.*

Податкове зобов'язання, самостійно визначене платником податків:

- може бути оскаржене тільки в адміністративному порядку;
- може бути оскаржене тільки в судовому порядку;

може бути оскаржене в адміністративному або судовому порядку;
оскарженню не підлягає.

III рівень

Відповідальність за неподання, порушення порядку заповнення документів податкової звітності, порушення строків їх подання контролюючим органам, недостовірність інформації, наведеної у зазначених документах, несуть:

юридичні особи, постійні представництва нерезидентів, які визначені платниками податків, а також їх посадові особи;
відокремлені підрозділи юридичної особи - резидента;
відокремлені підрозділи юридичної особи - нерезидента;
фізичні особи - платники податків та їх законні чи уповноважені представники;
податкові агенти.

Підставами для припинення податкового обов'язку, крім його виконання, є:

ліквідація юридичної особи;
реорганізація юридичної особи;
смерть фізичної особи, визнання її недієздатною або безвісно відсутньою;
зміна податкового обов'язку;
скасування податкового обов'язку у передбачений законодавством спосіб.

Безнадійним є податковий борг фізичної особи, яка:

визнана у судовому порядку недієздатною, безвісно відсутньою або оголошена померлою, у разі недостатності майна, на яке може бути звернуто стягнення згідно із законом;
померла, у разі недостатності майна, на яке може бути звернуто стягнення згідно із законом;
понад 365 днів перебуває у розшуку;
понад 720 днів перебуває у розшуку;
понад 730 днів перебуває у розшуку.

Граничні строки для подання податкової декларації, підлягають продовженню керівником контролюючого органу за письмовим запитом платника податків, якщо такий платник податків протягом зазначених строків:

перебував за межами України;
перебував у плаванні на морських суднах в межах України у складі команди (екіпажу) таких суден;
перебував у місцях позбавлення волі за вироком суду;
перебував у тривалому відрядженні в іншій області України;
був визнаний за рішенням суду безвісно відсутнім або перебував у розшуку у випадках, передбачених законом.

Тема 12. Правове регулювання справляння прямих податків в Україні

I рівень

Базова (основна) ставка податку на доходи фізичних осіб складає:

17 %;
15 %;
13 %;
10 %.

Базова (основна) ставка податку на прибуток підприємств становить:

15 %;

17 %;
18 %;
21 %.

Податки, що стягуються державою безпосередньо з доходів або майна платника податків, – це:

прямі податки;
непрямі податки;
закріплені податки;
регулюючі податки.

Базовим податковим (звітним) періодом для земельного є:

календарний місяць;
календарний квартал;
календарні пів року;
календарний рік.

Ставка податку на доходи фізичних осіб, нарахованих як виграш чи приз (крім виграшу в державній та недержавній грошовій лотереї та виграшу гравця (учасника), одержаного від організатора азартної гри) становить:

15 %;
20 %;
25 %;
30 %.

Ставка податку для оподаткування доходів фізичних осіб у вигляді процентів за поточними чи депозитними (вкладними) банківськими рахунками складає:

5%;
10%;
15%;
20%.

Суб'єкти господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, поділяються на:

дві групи платників єдиного податку;
три групи платників єдиного податку;
чотири групи платників єдиного податку;
п'ять груп платників єдиного податку.

Сільськогосподарські товаровиробники, у яких частка сільськогосподарського товаровиробництва за попередній податковий (звітний) рік дорівнює або перевищує 75 відсотків, складають:

першу групу платників єдиного податку;
другу групу платників єдиного податку;
третю групу платників єдиного податку;
четверту групу платників єдиного податку.

II рівень

Першу групу платників єдиного податку складають:

фізичні особи – підприємці, які не використовують працю найманих осіб, і обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 150000 гривень;
фізичні особи – підприємці, які не використовують працю найманих осіб, і обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 300000 гривень;

фізичні особи – підприємці, які не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, одночасно не перевищує 10 осіб, і обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 300000 гривень;
фізичні особи – підприємці, які не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, одночасно не перевищує 10 осіб, і обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 1500000 гривень.

Якщо загальна сума доходів перевищує 10-кратний розмір мінімальної заробітної плати, ставка податку на доходи фізичних осіб становить:

20 % суми перевищення з урахуванням податку, сплаченого за ставкою 15 %;
17 % суми перевищення з урахуванням податку, сплаченого за ставкою 15 %;
20 % суми перевищення з урахуванням податку, сплаченого за ставкою 17 %;
25 % суми перевищення з урахуванням податку, сплаченого за ставкою 17 %.

Якщо особа не має постійного місця проживання в жодній із країн, вона вважається податковим резидентом у випадку перебування на території нашої країни:

більше 183 днів протягом 12-місячного періоду;
не менше 180 днів протягом року;
більше 6 місяців протягом року;
більше 7 місяців протягом року.

Платником податку на доходи фізичних осіб є:

фізична особа – резидент, яка отримує доходи як з джерела їх походження в Україні, так і іноземні доходи;
будь-яка особа, яка отримує доходи як з джерела їх походження в Україні, так і іноземні доходи;
фізична особа – резидент, яка отримує доходи з джерела їх походження в Україні;
фізична особа – нерезидент, яка отримує доходи як з джерела їх походження в Україні, так і іноземні доходи.

Резиденти – це (вказіть неправильну відповідь):

юридичні особи та їх відокремлені особи, які утворені та провадять свою діяльність відповідно до законодавства України з місцезнаходженням як на її території, так і за її межами;
дипломатичні представництва, консульські установи та інші офіційні представництва України за кордоном, які мають дипломатичні привілеї та імунітет;
дипломатичні представництва, консульські установи та інші офіційні представництва іноземних держав в Україні, які мають дипломатичні привілеї та імунітет;
фізичні особи, які мають постійне місце проживання в Україні.

Від сплати земельного податку звільняються (вказіть неправильну відповідь):

органи державної влади та місцевого самоврядування;
землі сільськогосподарського призначення;
заповідники;
дошкільні та загальноосвітні навчальні заклади незалежно від форм власності.

Для першої групи платників єдиного податку фіксовані ставки встановлюються у таких розмірах:

до 10 відсотків розміру мінімальної заробітної плати;
до 15 відсотків розміру мінімальної заробітної плати;
до 20 відсотків розміру мінімальної заробітної плати;
до 25 відсотків розміру мінімальної заробітної плати.

Для другої групи платників єдиного податку фіксовані ставки встановлюються у таких розмірах:

- до 10 відсотків розміру мінімальної заробітної плати;
- до 15 відсотків розміру мінімальної заробітної плати;
- до 20 відсотків розміру мінімальної заробітної плати;
- до 25 відсотків розміру мінімальної заробітної плати.

III рівень

Платниками податку на доходи фізичних осіб є:

- фізична особа – резидент, яка отримує доходи як з джерела їх походження в Україні, так і іноземні доходи;*
- будь-яка особа, яка отримує доходи як з джерела їх походження в Україні, так і іноземні доходи;
- фізична особа – нерезидент, яка отримує доходи з джерела їх походження в Україні;*
- фізична особа – нерезидент, яка отримує доходи як з джерела їх походження в Україні, так і іноземні доходи;
- податковий агент.*

Ставки єдиного податку встановлюються:

- для платників першої групи у відсотках (фіксовані ставки) до розміру мінімальної заробітної плати;*
- для платників першої групи у відсотках до доходу (відсоткові ставки);
- для платників другої групи у відсотках (фіксовані ставки) до розміру мінімальної заробітної плати;*
- для платників другої групи у відсотках до доходу (відсоткові ставки);
- для платників третьої групи у відсотках до доходу (відсоткові ставки).*

Не є об'єктом оподаткування податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки:

- об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності органів державної влади та органів місцевого самоврядування;*
- будівлі дитячих будинків сімейного типу;*
- житлові будинки;
- гуртожитки;*
- квартири.

База оподаткування об'єкту житлової нерухомості, що перебуває у власності фізичної особи – платника податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, зменшується:

- для квартири – на 60 кв. метрів;*
- для квартири – на 80 кв. метрів;
- для житлового будинку – на 120 кв. метрів;*
- для житлового будинку – на 160 кв. метрів;
- для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток – на 180 кв. метрів.*

Тема 13. Правове регулювання справляння непрямих податків в Україні

I рівень

Непрямий податок, що включається в ціну товару та представляє собою частину приросту вартості, що утворюється на всіх стадіях їх просування – від виробництва до продажу або перепродажу, це:

- податок на прибуток підприємства;

податок на додану вартість;
акцизний податок;
МИТО.

Основна (базова) ставка податку на додану вартість становить:

15 %;
20%;
21%;
23%.

Ставка податку на додану вартість по операціях із ввезення на митну територію України лікарських засобів становить:

0 %;
5 %;
7 %;
20 %.

Визначення «...– це сума, на яку платник ПДВ має право зменшити податкове зобов'язання звітного (податкового) періоду» відповідає поняттю:

податкова знижка;
податковий кредит;
податковий борг;
податковий аванс.

Спеціальний знак для маркування алкогольних напоїв та тютюнових виробів, віднесений до документів суворого обліку, який підтверджує сплату акцизного податку, легальність ввезення та реалізації на території України цих виробів, – це:

акцизний знак;
акцизна ліцензія;
акцизна довідка;
марка акцизного податку.

Не є видами ставок акцизного податку:

адвалорні;
специфічні;
адвалорні та специфічні одночасно;
авізієні.

Базовим податковим періодом для сплати акцизного податку є:

календарний місяць;
календарний квартал;
календарні півроку;
календарний рік.

Непрямий податок на окремі товари, який включається до ціни товару й оплачується покупцями, – це:

акцизний податок;
податок на додану вартість;
купівельний податок;
споживчий податок.

II рівень

Не є об'єктом оподаткування ПДВ операції з (вказіть неправильну відповідь):

- надання послуг із страхування особами, які мають ліцензію на здійснення страхової діяльності;
- передачі майна у схов (відповідальне зберігання);
- передачі майна у лізинг (оренду);
- передачі майна у фінансовий лізинг.*

Не звільняються від оподаткування ПДВ операції з:

- постачання товарів;*
- постачання послуг із здобуття вищої, середньої, професійно-технічної та дошкільної освіти навчальними закладами;
- постачання реабілітаційних послуг інвалідам;
- постачання релігійними організаціями культових послуг.

Операціями з підакцизними товарами, які звільняються від оподаткування, є (вказіть неправильну відповідь):

- реалізація легкових автомобілів для інвалідів, оплата яких здійснювалась за бюджетні кошти;
- ввезення підакцизних товарів, призначених для офіційного користування дипломатичними представництвами іноземних держав;
- ввезення фізичними особами товарів в обсягах що не перевищують норм безмитного ввезення;
- ввезення підакцизних товарів, якщо при цьому справляється ПДВ у зв'язку з розміщенням товарів у митних режимах.*

В якості платника ПДВ зобов'язана зареєструватися в контролюючому органі особа, що проводить господарську діяльність у разі, якщо загальна сума від здійснення операцій з постачання товарів (послуг) протягом останніх 12 календарних місяців сукупно перевищує:

- 500 тис гривень (без урахування ПДВ);
- 1 млн гривень (з урахування ПДВ);
- 1 млн гривень (без урахування ПДВ);*
- 1,5 млн гривень (без урахування ПДВ).

Ставки акцизного податку, які встановлюють величину суми податку, що підлягає сплаті, залежно від фізичних показників виміру бази оподаткування, – це:

- тверді (специфічні) ставки;*
- процентні (адвалорні) ставки;
- диференційовані ставки;
- середньоскладні ставки.

Ставки акцизу, які використовуються при оподаткуванні товарів, що істотно розрізняються на окремі групи за фізичними характеристиками (вага, міцність), якістю та іншими ознаками, – це:

- диференційовані ставки;*
- середньоскладні ставки;
- однакові ставки;
- немає правильної відповіді.

Сезонне мито встановлюється законом на окремі товари на строк:

- не менше 60 та не більше 120 послідовних календарних днів з дня встановлення мита;*

не менше 90 та не більше 160 послідовних календарних днів з дня встановлення мита;
не більше 170 послідовних календарних днів з дня встановлення мита;
не більше 183 послідовних календарних днів з дня встановлення мита.

Мито, яке встановлюється у разі ввезення на митну територію України товарів, які є об'єктом субсидованого імпорту, – це:

антидемпінгове мито;
спеціальне мито;
ввізне мито;
компенсаційне мито.

III рівень

До непрямих податків належать:
податок на прибуток підприємств;
акцизний податок;
екологічний податок;
податок на додану вартість;
мито.

До підакцизних товарів належать:
алкогольні напої;
тютюнові вироби;
продукти харчування;
нафтопродукти;
лікарські засоби.

До підакцизних товарів належать:
транспортні засоби для перевезення вантажів;
товари виробничого призначення;
скраплений газ;
товари довготривалого використання;
електрична енергія.

В Україні застосовуються такі види мита:
ввізне мито;
вивізне мито;
перевізне мито;
транзитне мито;
сезонне мито.

Тема 14. Правове регулювання зборів (плати, внесків)

I рівень

Визначення «...– це консолідований страховий внесок, збір якого здійснюється в систему загальнообов'язкового державного соціального страхування в обов'язковому порядку і на регулярній основі з метою забезпечення захисту прав застрахованих осіб і членів їх сімей на одержання страхових виплат за діючими видами загальнообов'язкового державного соціального страхування» відповідає поняттю:

єдиний соціальний платіж;
єдиний соціальний внесок;
соціальний збір;
соціальний податок.

Перелік місцевих зборів визначає:
Верховна Рада України;
Кабінет Міністрів України;
обласна рада;
сільська, селищна або міська рада.

Податковим кодексом України встановлено:
2 види місцевих зборів;
3 види місцевих зборів;
4 види місцевих зборів;
5 видів місцевих зборів.

Базовий податковий (звітний) період для туристичного збору дорівнює:
календарному кварталу;
календарному місяцю;
календарному року;
шести календарним місяцям.

Базовий податковий (звітний) період для збору за місця для паркування транспортних засобів дорівнює:
календарному місяцю;
календарному кварталу;
календарному року;
шести календарним місяцям.

Сплата державного мита може здійснюватися у таких формах:
готівкою;
у безготівковому порядку;
митними марками;
усі відповіді є правильними.

Ставка збору за місця для паркування транспортних засобів встановлюється:
Верховною Радою України;
Кабінетом Міністрів України;
обласною радою;
сільською, селищною або міською радою.

Конкретний розмір ставки туристичного збору встановлюється:
сільською, селищною та міською радою;
Верховною Радою України;
Кабінетом Міністрів України;
обласною радою.

II рівень

Для туристичного збору передбачена:
відносна (адвалорна) ставка;
тверда (специфічна) ставка;
диференційована ставка;
середньоскладна ставка;

Згідно з рішенням сільської, селищної або міської ради справляння туристичного збору може здійснюватись такими податковими агентами (вказіть неправильну відповідь):
адміністраціями готелів;
адміністраціями гуртожитків;
фізичними особами;
квартирно-посередницькими організаціями.

Ставка туристичного збору встановлюється у такому розмірі:

- від 0,3 до 0,5 % вартості періоду проживання громадянина у курортній місцевості;*
- від 0,5 до 1% вартості періоду проживання громадянина у курортній місцевості;*
- від 1 до 2% вартості періоду проживання громадянина у курортній місцевості;*
- від 1 до 3% вартості періоду проживання громадянина у курортній місцевості.*

Від сплати державного мита не звільняються:

- громадяни – за посвідчення їхніх заповітів і договорів дарування майна на користь держави;*
- неповнолітні і військовослужбовці – за видачу їм вперше паспорта громадянина України;*
- громадяни України – за видачу дипломатичних і службових паспортів України та посвідчень особи моряка;*
- громадяни за видачу документів на право виїзду за кордон.*

Ставки збору за місця для паркування транспортних засобів встановлюються у розмірі:

- від 0,03 до 0,15 відсотка мінімальної заробітної плати за квадратний метр площі земельної ділянки;*
- від 0,05 до 0,1 відсотка мінімальної заробітної плати за квадратний метр площі земельної ділянки;*
- від 0,05 до 0,15 відсотка мінімальної заробітної плати за квадратний метр площі земельної ділянки;*
- від 0,07 до 0,2 відсотка мінімальної заробітної плати за квадратний метр площі земельної ділянки.*

Відносини з приводу обчислення та сплати єдиного соціального внеску регулюються:

- Податковим кодексом України;*
- Законом України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування»;*
- Законом України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування»;*
- Законом України «Про зайнятість населення».*

Об'єктом оподаткування рентною платою за спеціальне використання лісових ресурсів є:

- деревина;*
- другорядні лісові матеріали;*
- побічні лісові користування;*
- усі відповіді є правильними.*

Платниками рентної плати за користування надрами в цілях, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин, є юридичні та фізичні особи - суб'єкти господарювання, які використовують ділянки надр для:

- зберігання природного газу, нафти, газоподібних та інших рідких нафтопродуктів;*
- витримування виноматеріалів, виробництва і зберігання винопродукції;*
- виращування грибів, овочів, квітів та інших рослин;*
- усі відповіді є правильними.*

III рівень

Рентна плата складається з:

- рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин;*
- рентної плати за користування радіочастотним ресурсом України;*
- рентної плати за спеціальне використання повітря;*
- рентної плати за спеціальне використання лісових ресурсів;*

рентної плати за спеціальне використання виноградників.

Згідно з рішеннями сільської, селищної та міської ради справляння туристичного збору може здійснюватися такими податковими агентами:

адміністраціями готелів;
виконкомами місцевих рад;
адміністраціями гуртожитків;
місцевими радами;
квартирно-посередницькими організаціями.

Збір та ведення обліку єдиного соціального внеску здійснюються за принципами:

законодавчого визначення умов і порядку його сплати;
добровільності сплати;
визначення розміру єдиного внеску Міністерством соціальної політики України;
захисту прав та законних інтересів застрахованих осіб;
державного нагляду за збором та веденням обліку єдиного соціального внеску.

Рентна плата складається з:

рентної плати за користування надрами в цілях, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин;
рентної плати за спеціальне використання землі;
рентної плати за спеціальне використання води;
рентної плати за спеціальне використання повітря;
рентної плати за транспортування нафти і нафтопродуктів.

Тема 15. Правове регулювання публічного кредиту та публічного боргу

I рівень

Визначення «...– це система врегульованих правовими нормами суспільних відносин у сфері акумуляції державою додаткових, умовно вільних грошових коштів, де держава виступає в ролі позичальника або гаранта, як правило, в цілях покриття дефіциту бюджету, на умовах добровільності, поворотності, терміновості і платності» відповідає поняттю:

кошторисно-бюджетне фінансування;
державний кредит;
державне кредитування;
державне гарантування.

Метод управління державним боргом, який полягає у здійсненні нових позик для покриття раніше випущених боргових зобов'язань, – це:

консолідація;
рефінансування;
анулювання;
реструктуризація.

Метод управління державним боргом, який полягає у повній відмові держави від своїх боргових зобов'язань, – це:

консолідація;
рефінансування;
анулювання;
реструктуризація.

Загальна сума боргових зобов'язань держави з повернення отриманих та непогашених кредитів (позик) станом на звітну дату, що виникають внаслідок державного запозичення, – це:

державний борг;
державний кредит;
державна позика;
державна позичка.

Операції з отримання до бюджету Автономної Республіки Крим чи міського бюджету кредитів (позик) на умовах повернення, платності та строковості з метою фінансування бюджету Автономної Республіки Крим чи міського бюджету, – це:

місьцеве запозичення;
місцевий борг;
місцевий кредит;
місцева позичка.

Умови здійснення державних запозичень, у тому числі вид, валюту, строк та відсоткову ставку державного запозичення визначає:

Верховна Рада України;
Кабінет Міністрів України;
Рахункова палата України;
Міністерство фінансів України.

Державний борг, який охоплює всю сукупність боргових зобов'язань держави на певну дату, – це:

поточний борг;
капітальний борг;
загальний борг;
спеціальний борг.

Витрати на обслуговування та погашення державного боргу здійснюються:

Міністерством фінансів України;
Верховною Радою України;
Кабінетом Міністрів України;
Національним банком України.

II рівень

Визначення «...– це врегульовані фінансово-правовими нормами економічні відносини, в яких держава чи органи місцевого самоврядування надають кредити в грошовій формі з державного й місцевих бюджетів юридичним особам і громадянам на умовах зворотності, строковості, добровільності й обов'язкової забезпеченості» відповідає поняттю:

кошторисно-бюджетне фінансування;
державний або муніципальний кредит;
державне або муніципальне кредитування;
державне або муніципальне гарантування.

Функція державного кредиту, яка виявляється у впливі держави за допомогою державного кредиту на функціонування грошового обігу, стан кредитного та інвестиційного ринку, рівень інфляції, в цілому на стан економіки держави, – це:

фіскальна функція;
розподільна функція;
контрольна функція;

регулююча функція.

Функція державного кредиту, яка виявляється у забезпеченні цільового використання кредитних ресурсів, обов'язковості і своєчасності їх повернення, правильності розрахунку й виплати винагороди, – це:

- фіскальна функція;*
- розподільна функція;*
- контрольна функція;*
- регулююча функція.*

Що таке державний кредит?

це сукупність відносин, в яких держава виступає позичальником тимчасово вільних коштів у фізичних та юридичних осіб;

це кредит, що надається державним банком населенню України;

це сукупність відносин, в яких держава виступає посередником-гарантом між банками та суб'єктами господарювання при отриманні банківського кредиту;

це бюджетні кошти, які держава виділяє на фінансування бюджетних установ.

Державний борг, тобто загальна сума заборгованості держави:

не може перевищувати 60 % доходів бюджету;

не може перевищувати обсягу золотого запасу держави;

не може перевищувати 60 % фактичного річного обсягу валового внутрішнього продукту України;

не може перевищувати 1 % видатків бюджету.

Короткострокові облігації внутрішніх державних позик України – це:

облігації з терміном обігу до 1 року з відсотковою ставкою доходу у розмірі 0%;

облігації з терміном обігу до 2 років з відсотковою ставкою доходу у розмірі 0%;

облігації з терміном обігу до 1 року з відсотковою ставкою доходу у розмірі 1%;

облігації з терміном обігу до 1 року з відсотковою ставкою доходу у розмірі 2%.

Граничні розміри державного внутрішнього боргу України, його структуру, джерела і строки погашення встановлює:

Верховна Рада України;

Кабінет Міністрів України;

Національний банк України;

Міністерство фінансів України.

Загальний обсяг місцевого боргу (без урахування гарантійних зобов'язань, що виникають за кредитами від міжнародних фінансових організацій) станом на кінець бюджетного періоду не може перевищувати:

100 відсотків (для міста Києва – 200 відсотків) середньорічного індикативного прогнозного обсягу надходжень бюджету розвитку;

150 відсотків (для міста Києва – 300 відсотків) середньорічного індикативного прогнозного обсягу надходжень бюджету розвитку;

200 відсотків (для міста Києва – 400 відсотків) середньорічного індикативного прогнозного обсягу надходжень бюджету розвитку;

250 відсотків (для міста Києва – 500 відсотків) середньорічного індикативного прогнозного обсягу надходжень бюджету розвитку.

III рівень

Виділяють такі функції державного кредиту:

фіскальна;

охоронна;

регулююча;
розподільна;
соціальна.

У світовій практиці найпоширенішими заходами управління і обслуговування державного боргу є:

рефінансування;
конверсія;
узурпація;
консолідація;
тарифікація.

Місцеві зовнішні запозичення можуть здійснювати:

Верховна Рада Автономної Республіки Крим;
Київська, Севастопольська міські ради;
міські ради міст обласного значення;
селищні ради;
сільські ради.

Законодавець також виділяє такі види державних облігацій:

звичайні облігації;
облігації внутрішніх державних позик України;
особливі облігації;
цільові облігації внутрішніх державних позик України;
облігації зовнішніх державних позик України.

Тема 16. Правові засади публічних видатків

I рівень

Планова діяльність органів держави й місцевого самоврядування щодо цільового використання публічних коштів – це:

видатки бюджету;
публічні витрати;
державні витрати;
муніципальні витрати.

Безоплатне та безповоротне виділення коштів із державних або муніципальних фінансових фондів на здійснення публічних потреб – це:

фінансування;
інвестування;
самоокупність;
трансферти.

Кошти, спрямовані на здійснення програм та заходів, передбачених відповідним бюджетом, – це:

видатки бюджету;
витрати бюджету;
державні видатки;
державні витрати.

Видатки бюджету, надання кредитів з бюджету, погашення боргу та розміщення бюджетних коштів на депозитах, придбання цінних паперів, – це:

видатки бюджету;
витрати бюджету;
державні видатки;

державні витрати.

Документ, підготовлений головним розпорядником бюджетних коштів, що містить пропозиції з відповідним обґрунтуванням щодо обсягу бюджетних коштів, необхідних для його діяльності на наступні бюджетні періоди, – це:

- бюджетне призначення;*
- бюджетний запит;*
- бюджетний план;*
- бюджетний розрахунок.*

Головні розпорядники коштів Державного бюджету України затверджуються Законом про Державний бюджет України шляхом встановлення їм:

- бюджетних призначень;*
- бюджетних асигнувань;*
- бюджетних запитів;*
- бюджетних пропозицій.*

Розпорядники бюджетних коштів за обсягом наданих прав поділяються на такі види:

- головні розпорядники бюджетних коштів та розпорядники бюджетних коштів нижчого рівня;*
- бюджетні установи;*
- одержувачі бюджетних коштів;*
- усі відповіді є правильними.*

Державна казначейська служба України складає та веде єдиний реєстр розпорядників бюджетних коштів на основі:

- програмної класифікації;*
- відомчої класифікації;*
- функціональної класифікації;*
- економічної класифікації.*

II рівень

Принцип кошторисно-бюджетного фінансування, який означає, що кошти виділяються не автоматично, а відповідно до фактичного виконання робіт, кількісних та якісних показників, що зумовлюють обсяги витрат на конкретні цілі в момент виникнення реальної потреби у наданні коштів, – це:

- принцип фінансування в міру виконання робіт і послуг;*
- принцип ефективності використання коштів;*
- принцип безповоротності та безвідплатності фінансування;*
- принцип оптимального поєднання власних, кредитних та бюджетних коштів.*

Принцип фінансування видатків, згідно з яким закріплюється необхідність суворого додержання при здійсненні видатків цілей та заходів, що фінансуються відповідно до затверджених фінансових планів, – це:

- принцип плановості;*
- принцип ефективності використання коштів;*
- принцип безповоротності та безоплатності фінансування державних видатків;*
- принцип цільового спрямування фінансування державних витрат.*

Принцип кошторисно-бюджетного фінансування, який полягає в тому, що під час визначення обсягу фінансування на всіх рівнях спочатку враховується наявність та можливість використання власних коштів або скорочення власних видатків, потім – можливість отримання банківських кредитів і лише за об'єктивної неможливості покрити видатки з вищезазначених джерел вирішується питання про виділення бюджетного або відомчого фінансування, – це:

принцип фінансування в міру виконання робіт і послуг;
принцип ефективності використання коштів;
принцип безповоротності та безвідплатності фінансування;
принцип оптимального поєднання власних, кредитних та бюджетних коштів.

Видатки бюджету не класифікуються за:

бюджетними програмами;
бюджетними розпорядженнями;
ознакою головного розпорядника бюджетних коштів;
функціями, з виконанням яких пов'язані видатки бюджету.

Контроль за проведенням таємних видатків здійснюється:

Рахунковою палатою України;
Міністерством фінансів України;
Рахунковою палатою та Міністерством фінансів України;
Кабінетом Міністрів України.

Складання бюджетних запитів забезпечують:

головні розпорядники бюджетних коштів;
основні розпорядники бюджетних коштів;
розпорядники бюджетних коштів;
немає правильної відповіді.

Суб'єкт господарювання, громадська чи інша організація, яка не має статусу бюджетної установи, уповноважена розпорядником бюджетних коштів на здійснення заходів, передбачених бюджетною програмою, та отримує для їх здійснення кошти бюджету, – це:

головний розпорядник бюджетних коштів;
розпорядник бюджетних коштів другого ступеня;
бюджетна установа;
одержувач бюджетних коштів.

Бюджетні установи в особі їх керівників, які уповноважені на отримання асигнувань, прийняття зобов'язань та здійснення виплат з бюджету на виконання функцій самої установи, яку вони очолюють, і на розподіл коштів безпосередньо підпорядкованим їм одержувачам, – це:

головні розпорядники бюджетних коштів;
розпорядники бюджетних коштів другого ступеня;
розпорядники бюджетних коштів третього ступеня;
розпорядників бюджетних коштів четвертого ступеня.

III рівень

До публічних видатків держави належать:

видатки Державного бюджету України, зокрема видатки спеціального фонду Державного бюджету;
видатки спеціальних фондів грошових коштів і резервів НБУ;
видатки кредитних організацій, заснованих на праві комунальної власності;
видатки державних цільових позабюджетних фондів коштів соціального призначення; видатки фондів грошових коштів підприємств, установ та організацій, заснованих на комунальній формі власності.

До публічних видатків органів місцевого самоврядування належать:

видатки бюджетів органів місцевого самоврядування;
видатки державних цільових позабюджетних фондів коштів соціального призначення;

видатки спеціальних фондів грошових коштів та резервів комунальних банків, якщо їх статутний капітал утворюється за рахунок коштів органів місцевого самоврядування;

видатки фондів грошових коштів підприємств, установ та організацій, заснованих на державній формі власності;

видатки фондів грошових коштів підприємств, установ та організацій, заснованих на комунальній формі власності.

Ознаками видатків є такі:

спрямовуються на здійснення програм та заходів, що передбачені відповідним бюджетом;

нецільовий характер використання коштів;

забезпечують виконання завдань та функцій держави та органів місцевого самоврядування;

кошти, які підлягають поверненню;

відображають перерозподіл доходів бюджету.

Розпорядники бюджетних коштів за обсягом наданих прав поділяються на:

головних розпорядників бюджетних коштів;

розпорядників бюджетних коштів другого ступеня;

розпорядників бюджетних коштів третього ступеня;

розпорядників бюджетних коштів четвертого ступеня;

розпорядників бюджетних коштів п'ятого ступеня.

Тема 17. Правовий режим кошторисно-бюджетного фінансування I рівень

Які існують види кошторисів?

індивідуальний та зведений;

поточний та капітальний;

економічний та функціональний;

постатейний та особовий.

Форма кошторису затверджується:

Міністерством юстиції України;

Міністерством фінансів України;

Кабінетом Міністрів України;

Державною казначейською службою України.

Форма лімітної довідки про бюджетні асигнування затверджується:

Міністерством юстиції України;

Міністерством фінансів України;

Кабінетом Міністрів України;

Державною казначейською службою України.

Основним документом, що визначає витрати бюджетних установ, є:

Державний бюджет;

місцевий бюджет;

кошторис;

фінансовий план.

У який термін після затвердження розписів відповідних бюджетів повинен бути затверджений кошторис:

10 календарних днів;

20 календарних днів;

30 календарних днів;

40 календарних днів.

Кошториси затверджуються:

- керівником відділу кадрів;
- керівником фінансового підрозділу;
- керівником бухгалтерії;
- керівником установи.*

Кошториси, що містять усі витрати на утримання установ, які підлегли одному міністерству або відомству, – це:

- індивідуальні кошториси;
- зведені кошториси;*
- загальні кошториси;
- кошториси видатків на централізовані та інші заходи.

Кошториси, які відображають потреби в коштах кожної бюджетної установи з урахуванням специфіки їх функціонування, це:

- індивідуальні кошториси;*
- зведені кошториси;
- загальні кошториси;
- кошториси видатків на централізовані та інші заходи.

II рівень

Кошторис має такі складові частини:

- доходи і видатки;
- резервний фонд, таємні видатки;
- загальний та спеціальний фонд;*
- фонд розвитку, фонд оплати праці.

Будь-яке здійснене відповідно до бюджетного асигнування розміщення замовлення, укладення договору, придбання товару, послуги чи здійснення інших аналогічних операцій протягом бюджетного періоду, згідно з якими необхідно здійснити платежі протягом цього ж періоду або в майбутньому, – це:

- бюджетне призначення;
- бюджетне асигнування;
- бюджетний запит;
- бюджетне зобов'язання.*

Кошторис – це:

- бюджетні асигнування, які видаються бюджетними установами;
- фінансово-плановий документ, який визначає обсяг бюджетних асигнувань, їх постатейний та поквартальний розподіл;*
- плановий документ, що закріплює одержувачів бюджетних коштів та напрямки їх витрачання;
- розпис доходів і видатків.

Міністерство фінансів України доводить до головних розпорядників бюджетних коштів лімітні довідки про бюджетні асигнування:

- у тижневий строк з дня прийняття закону про Державний бюджет;
- у двотижневий строк з дня прийняття закону про Державний бюджет;*
- у тритижневий строк з дня прийняття закону про Державний бюджет;
- у місячний строк з дня прийняття закону про Державний бюджет.

Документ, який містить затвержені бюджетні призначення та їх помісячний розподіл, а також інші показники, що згідно із законодавством повинні бути визначені на основі нормативів, і видається відповідно Мінфіном, Міністерством фінансів Автономної Республіки Крим, місцевим фінансовим органом, головним розпорядником, – це:

лімітна довідка про бюджетні асигнування;
бюджетний запит;
бюджетне призначення;
бюджетне асигнування.

Стадіями кошторисного процесу є:
складання проектів кошторисів;
розгляд і затвердження кошторисів;
виконання кошторисів.
усі відповіді є правильними.

Держава забезпечує бюджетні асигнування на освіту в розмірі:
не меншому 2 % від національного доходу;
не меншому 5 % від національного доходу;
не меншому 10 % від національного доходу;
не меншому 12 % від національного доходу.

Розгляд і затвердження кошторисів, – це:
перша стадія кошторисного процесу;
друга стадія кошторисного процесу;
третя стадія кошторисного процесу;
немає правильної відповіді.

III рівень

Розрізняють такі види кошторисів:
індивідуальний;
спільний;
зведений;
загальний;
особливий.

Стадіями кошторисного процесу є:
прогнозування кошторисів;
складання проектів кошторисів;
розгляд і затвердження кошторисів;
облік кошторисів;
виконання кошторисів.

Вкажіть правильні варіанти затвердження кошторисів:
кошторис Секретаріату Кабінету Міністрів України затверджується Прем'єр-міністром України;
кошторис Секретаріату Кабінету Міністрів України затверджується Міністром Кабінету Міністрів за погодженням з прем'єр-міністром та Міністерством фінансів України;
кошторис міністерств затверджується одноособово міністром;
кошторис міністерств затверджується міністром за погодженням з Міністерством фінансів;
кошторис обласної державної адміністрації затверджується головою адміністрації за погодженням з Міністерством фінансів;

Правильність складання і затвердження кошторисів в межах своєї компетенції перевіряють такі органи державної влади:
Міністерство фінансів України;
Державна інспекція з питань захисту прав споживачів;
Казначейство України;
Місцеві фінансові органи;

Національний банк України.

Тема 18. Особливості фінансування окремих галузей народного господарства I рівень

Визначення: «... – це заснована на правових нормах діяльність державних органів, комерційних банків та підприємств, установ і організацій усіх форм власності з визначення та використання джерел покриття прямих видатків на створення нових, розширення, реконструкцію та переоснащення існуючих виробничих та соціально-культурних фондів, нормування витрат, планування, мобілізацію та використання коштів цих джерел з обов'язковим проведенням контролю за їх цільовим використанням та дотриманням встановлених норм» відповідає поняттю:

фінансування капітальних вкладень;
кошторисно-бюджетне фінансування;
кредитування;
видатки на соціально-економічний розвиток.

За джерелами фінансування капіталовкладення поділяються на такі види:

основні і додаткові;
загальні і факультативні;
центральні і місцеві;
централізовані і децентралізовані.

Організацію робіт щодо надання державної кредитної підтримки, обліку та проведення розрахунків з підприємствами, а також за цільовим використанням державної кредитної підтримки здійснює:

Національний банк України;
Кабінет Міністрів України;
Верховна Рада України;
Міністерство фінансів України.

Зведена інформація, одержана від усіх комерційних банків про виділення Національним банком України коштів на державну підтримку, подається:

Кабінету Міністрів України;
Верховній Раді України;
Міністерству фінансів України;
Рахунковій палаті України.

Державний фонд охорони навколишнього природного середовища формується, зокрема, за рахунок частини коштів, що надійшли від сплати:

екологічного податку;
податку на прибуток підприємства;
акцизного податку;
податку на додану вартість.

Державна підтримка страхування сільськогосподарської продукції полягає у наданні з державного бюджету сільськогосподарським товаровиробникам грошових коштів у вигляді:

дотацій;
субвенцій;
субсидій на відшкодування частини страхового платежу;
усі відповіді є правильними.

Визначення: «... – це засіб державного регулювання економіки шляхом формування на контрактній (договірній) основі складу та обсягів продукції, необхідної для державних

потреб, розміщення державних контрактів на її поставку (закупівлю) серед підприємств, організацій та інших суб'єктів господарської діяльності України всіх форм власності» відповідає поняттю:

- державний контракт;
- державне замовлення;*
- державна підтримка економіки;
- державний план закупівель.

Визначення: «... – договір, укладений державним замовником від імені держави з виконавцем державного замовлення, в якому визначаються економічні і правові зобов'язання сторін і регулюються взаємовідносини замовника і виконавця» відповідає поняттю:

- державний контракт;*
- державне замовлення;
- державна підтримка економіки;
- державний план закупівель.

II рівень

З метою підтримки рівня платоспроможного попиту українських споживачів сільськогосподарської продукції та запобігання виникненню збитковості українських виробників такої продукції їм надається державна підтримка у вигляді:

- матеріальної допомоги;
- благодійної допомоги;
- бюджетної дотації;*
- усі відповіді є правильними.

Державний фонд охорони навколишнього природного середовища:

- є централізованим позабюджетним фондом;
- є місцевим позабюджетним фондом;
- є складовою частиною Державного бюджету України;*
- немає правильної відповіді.

Рішення щодо державних інвестицій приймаються на основі:

- прогнозів соціально- економічного розвитку держави;
- державних цільових програм;
- техніко-економічного обґрунтування доцільності інвестицій;
- усі відповіді є правильними.*

Фінансування капітальних вкладень за рахунок місцевих бюджетів здійснюється шляхом:
перерахування коштів платіжними дорученнями з основних поточних бюджетних рахунків на поточні бюджетні рахунки головних розпорядників коштів та підприємств, організацій і установ;

- надання допомоги;
- надання субсидій;
- усі відповіді є правильними.

Перелік техніки та обладнання для сільськогосподарського виробництва аналоги яких не виробляються в Україні, і щодо яких застосовується нульова ставка ввізного мита затверджується:

- Кабінетом Міністрів України за поданням Міністерства аграрної політики;*
- Міністерством фінансів України;
- Верховною Радою України;
- Міністерством аграрної політики України.

Фонди охорони навколишнього природного середовища утворюються за рахунок:

- частини екологічного податку згідно із законом;
 - частини грошових стягнень за шкоду, заподіяну порушенням законодавства про охорону навколишнього природного середовища;
 - цільових та інших добровільних внесків підприємств, установ, організацій та громадян;
- усі відповіді є правильними.*

Кошти Державного фонду охорони навколишнього природного середовища спрямовуються за бюджетними програмами відповідно до планів природоохоронних та ресурсозберігаючих заходів і кошторисів, що затверджуються:

- головними розпорядниками бюджетних коштів;*
 - розпорядниками коштів другого ступеня;
 - розпорядниками коштів третього ступеня;
- усі відповіді є правильними.*

Залишок коштів Державного фонду охорони навколишнього природного середовища станом на 1 січня поточного року, а також понадпланові надходження до Фонду можуть спрямовуватися на фінансування природоохоронних та ресурсозберігаючих заходів, у вигляді:

- матеріальної допомоги;
 - субвенцій з державного бюджету місцевим бюджетам, за окремим рішенням Кабінету Міністрів України;*
 - благодійної допомоги;
- усі відповіді є правильними.*

III рівень

Державна підтримка для реалізації інвестиційних проектів надається, зокрема, шляхом:

- фінансування реалізації інвестиційних проектів за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів;*
- самофінансування;
- співфінансування інвестиційних проектів з державного та місцевих бюджетів;*
- повної або часткової компенсації за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів відсотків за кредитами суб'єктів господарювання для реалізації інвестиційних проектів;*
- банківського кредитування.

Державна підтримка для реалізації інвестиційних проектів надається, зокрема, шляхом:

- надання державних і місцевих гарантій з метою забезпечення виконання боргових зобов'язань за запозиченнями суб'єкта господарювання та кредитування за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів;*
- надання благодійної допомоги;
- компенсації за рахунок коштів державного бюджету відсотків за кредитами суб'єктів господарювання для реалізації інвестиційних проектів;*
- фінансування приватними особами;
- компенсації за рахунок коштів місцевих бюджетів відсотків за кредитами суб'єктів господарювання для реалізації інвестиційних проектів.*

Державна підтримка сільського господарства в Україні включає:

- бюджетне фінансування програм і заходів, які спрямовуються на розвиток галузі;*
- самофінансування;

часткову компенсацію процентних ставок за користування кредитами комерційних банків;
надання благодійної допомоги;
списання безнадійної заборгованості перед бюджетом.

Державна підтримка сільськогосподарських товаровиробників може надаватися шляхом:
виділення бюджетних субсидій;
самофінансування;
часткового бюджетного відшкодування вартості насіння сільськогосподарських культур;
кредитування комерційними банками;
виконання цільових державних програм, спрямованих на підвищення родючості ґрунтів.

Модуль 3. Правові засади банківської діяльності, грошового обігу та валютного регулювання. Правове забезпечення фінансової дисципліни

Тема 19. Правове регулювання банківської діяльності I рівень

Розмір статутного капіталу НБУ становить:

- 10 млн. гривень;*
- 15 млн. гривень;*
- 20 млн. гривень;*
- 25 млн. гривень.*

Мінімальний розмір статутного капіталу на момент державної реєстрації юридичної особи, яка має намір здійснювати банківську діяльність, не може бути меншим:

- 100 млн. гривень;*
- 120 млн. гривень;*
- 300 млн. гривень;*
- 500 млн. гривень.*

Державний банк засновується за рішенням:

- Верховної Ради України;*
- Кабінету Міністрів України;*
- Національного банку України;*
- Правління Національного банку України.*

Державний реєстр банків веде:

- Міністерство юстиції України;*
- Міністерство фінансів України;*
- Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку;*
- Національний банк України.*

Мінімальна кількість учасників місцевого (у межах області) кооперативного банку має бути не меншою за:

- 30 осіб; на*
- 40 осіб;*
- 50 осіб;*
- 60 осіб.*

Статут державного банку затверджується постановою:

- Кабінету Міністрів України;*
- Верховної Ради України;*

Національного банку України;
Правління Національного банку України.

Нагляд, що здійснюється Національним банком України за банківською групою з метою забезпечення стабільності банківської системи та обмеження ризиків, на які наражається банк внаслідок участі в банківській групі, шляхом регулювання, моніторингу та контролю ризиків банківської групи у визначеному Національним банком України порядку, це:

банківський контроль;
банківський нагляд на консолідованій основі;
банківський нагляд;
банківське регулювання.

Банківська система України є:

однорівневою;
дворівневою;
трирівневою;
не має рівнів.

II рівень

Основною функцією Національного банку України є:

забезпечення стабільності грошової одиниці України;
визначення системи, порядку і форми платежів, у тому числі між банками;
встановлення для банків правил проведення банківських операцій, бухгалтерського обліку і звітності;
монопольне здійснення емісії національної валюти України та організація готівкового грошового обігу.

Банківська система України складається з:

НБУ, інших банків;
НБУ, інших фінансових установ;
банків, їх філій, представництв, а також філій іноземних банків;
НБУ, інших банків, а також філій іноземних банків.

Банки в Україні створюються:

у формі приватного акціонерного товариства або кооперативного банку;
у формі публічного акціонерного товариства або кооперативного банку;
у формі публічного акціонерного товариства, приватного акціонерного товариства або кооперативного банку;
у формі публічного акціонерного товариства, товариства з обмеженою відповідальністю або кооперативного банку.

Банк, який відповідає критеріям, встановленим Національним банком України, та діяльність якого впливає на стабільність банківської системи, – це:

загальний банк;
системно важливий банк;
основний банк;
універсальний банк.

Державним банком є банк:

більше 50 % статутного капіталу якого належить державі;
не менше 90 % статутного капіталу якого належить державі;
90 % статутного капіталу якого належить державі;

100 % статутного капіталу якого належить державі.

Рівень мінімального розміру статутного капіталу кооперативного банку встановлюється:

*Національним банком України;
Кабінетом Міністрів України;
Верховною Радою України;
Міністерством фінансів України.*

НБУ приймає рішення про надання банківської ліцензії чи про відмову в її наданні:

*протягом місяця з дня отримання повного пакета документів;
протягом двох місяців з дня отримання повного пакета документів;
протягом трьох місяців з дня отримання повного пакета документів;
протягом шести місяців з дня отримання повного пакета документів.*

НБУ приймає рішення про відкликання у банку банківської ліцензії та ліквідацію банку за пропозицією Фонду гарантування вкладів фізичних осіб:

*протягом 5 днів з дня отримання такої пропозиції Фонду;
протягом 7 днів з дня отримання такої пропозиції Фонду;
протягом 10 днів з дня отримання такої пропозиції Фонду;
протягом 15 днів з дня отримання такої пропозиції Фонду.*

III рівень

До банківських послуг належать:

*залучення у вклади (депозити) коштів та банківських металів від необмеженого кола юридичних і фізичних осіб;
здійснення банківського нагляду;
відкриття та ведення поточних (кореспондентських) рахунків клієнтів, у тому числі у банківських металах;
розміщення залучених у вклади (депозити);
здійснення банківського контролю.*

Органами управління кооперативних банків є:

*загальні збори учасників (пайовиків);
спостережна рада;
виконавчий комітет;
редакційна комісія
правління банку.*

Учасниками банку не можуть бути:

*юридичні особи, в яких банк має істотну участь;
юридичні особи – нерезиденти;
об'єднання громадян;
фізичні особи – нерезиденти;
релігійні та благодійні організації.*

До форм адміністративного регулювання Національним банком України діяльності банків належать:

*реєстрація банків і ліцензування їх діяльності;
рефінансування банків;
застосування санкцій адміністративного чи фінансового характеру;
нагляд за діяльністю банків;
визначення норм обов'язкових резервів для банків.*

Тема 20. Правове регулювання грошового обігу та безготівкових розрахунків I рівень

Справжні банкноти (монети), які за встановленими НБУ критеріями можуть використовуватися для розрахунків за всіма видами готівкових операцій або прийматись банками до обміну та інших банківських операцій, – це:

- істинні;
- звичайні;
- платіжні;
- немає правильної відповіді.

Порядок відкриття банками рахунків та їх режими визначаються:

- Національним банком України;*
- Кабінетом Міністрів України;
- Верховною Радою України;
- Міністерством юстиції України.

До видів рахунків, що можуть відкриватися банками або іншими установами – учасниками платіжної системи своїм клієнтам не належать:

- вкладні (депозитні);
- поточні;
- кореспондентські рахунки;
- чекові.*

Рахунок, що відкривається одним банком іншому банку для здійснення міжбанківських переказів, – це:

- кореспондентський рахунок;*
- депозитний рахунок;
- поточний рахунок;
- чековий рахунок.

Банкам і підприємцям ліміт каси та строки здавання готівкової виручки (готівки):

- не встановлюються;*
- встановлюються НБУ;
- встановлюються Кабінетом Міністрів України;
- встановлюються Міністерством фінансів України.

Підприємства мають право зберігати у своїй касі готівку, одержану в банку для виплат, що належать до фонду оплати праці, понад установлений ліміт каси:

- протягом 2 робочих днів;
- протягом 3 робочих днів;*
- протягом 4 робочих днів;
- протягом 5 робочих днів.

Встановлювати обмеження з видачі готівки за спеціальними платіжними засобами має право:

- Національний банк України;*
- Кабінет Міністрів України;
- Міністерство фінансів України;
- Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку.

Обов'язок конкретного суб'єкта щодо здійснення грошового платежу може виникати на підставі:

- закону;
- рішення державного органу;
- договору;
- усі відповіді є правильними.*

II рівень

Для здійснення розрахункових операцій можуть застосовуватись такі види платіжних інструментів (вказати неправильну відповідь):

- меморіальний ордер;
- облігація;*
- платіжне доручення;
- платіжна вимога.

Для здійснення розрахункових операцій можуть застосовуватись такі види платіжних інструментів (вказати неправильну відповідь):

- платіжна вимога-доручення;
- розрахунковий чек;
- казначейське зобов'язання;*
- акредитив.

Міжбанківський переказ виконується в строк:

- одного операційного дня;
- двох операційних днів;
- до трьох операційних днів;*
- до чотирьох операційних днів.

Операції підприємств (підприємців) між собою та з фізичними особами, що пов'язані з прийманням і видачею готівки під час проведення розрахунків через касу з відображенням цих операцій у відповідних книгах обліку, – це:

- облікові операції;
- безготівкові операції;
- лімітні операції;
- касові операції.*

Документи на видачу готівки мають підписувати:

- керівник і головний бухгалтер або працівник підприємства, який на це уповноважений керівником;*
- керівник;
- головний бухгалтер або працівник підприємства, який на це уповноважений керівником;
- головний бухгалтер.

Банкноти та монети, що перебувають в обігу і виготовлені на замовлення НБУ, залежно від зовнішнього вигляду внаслідок зношення можуть бути:

- платіжними і неплатіжними;*
- законними і незаконними;
- справжніми і фальшивими;
- готівковими і безготівковими.

Банки повинні приймати без обмеження від юридичних і фізичних осіб для обміну пошкоджені банкноти без ознак підроблення, які зберегли цілу частину площею:

- не менш ніж 35% своєї початкової площі;
- не менш ніж 45% своєї початкової площі;
- не менш ніж 55% своєї початкової площі;*
- не менш ніж 65% своєї початкової площі.

Справжні банкноти (монети), які не можна використовувати як засіб платежу у зв'язку з набуттям у процесі обігу ознак зношення та пошкодження, які перевищують установлені Національним банком критерії, – це:

- несправжні банкноти (монети);
- недійсні банкноти (монети);
- фальшиві банкноти (монети);
- неплатіжні банкноти (монети).*

III рівень

Правове положення державних грошових знаків визначається такими публічно-правовими характеристиками:

- гривня (банкноти і монети) виражена в грошовій одиниці України (національній валюті);*
- гривня (банкноти і монети) має статус єдиного законного платіжного засобу на території України;*
- гривня (банкноти і монети) є одним із законних платіжних засобів на території України;
- виключне право емісії гривні належить Національному банку України;*
- гривня (банкноти і монети) є умовними зобов'язаннями Національного банку України.

Ліміт каси встановлюють:

- для підприємств, які мають строк здавання готівкової виручки в банк щодня або наступного дня від дня її надходження до каси, – у розмірах не більше розміру середньоденного надходження готівки до каси;*
- для підприємств, які мають строк здавання готівкової виручки в банк не рідше ніж один раз на п'ять робочих днів – у розмірах не більше п'ятикратного розміру середньоденних надходжень готівки;*
- для підприємств, які мають строк здавання готівкової виручки в банк не рідше ніж один раз на п'ять робочих днів – у розмірах не більше чотирикратного розміру середньоденних надходжень готівки;
- для підприємств, ліміти каси яким встановлюються згідно з фактичними витратами готівки, – не більше двократного розміру середньоденних надходжень готівки;
- для підприємств, ліміти каси яким встановлюються згідно з фактичними витратами готівки, – не більше розміру середньоденної видачі готівки.*

Касові операції оформляються:

- касовими ордерами;*
- видатковими відомостями;*
- заліковими відомостями;
- розрахунковими документами;*
- установчими документами.

До суб'єктів, які не ведуть касову книгу, належать:

- підприємства;
- відокремлені підрозділи підприємств;*
- юридичні особи;
- страхові агенти;*

брокери.

Тема 21. Правові засади валютного регулювання I рівень

Який орган формує Державний валютний фонд України?

Кабінет Міністрів України;
Верховна Рада України;
Національний банк України;
Міністерство фінансів України.

Місцеві валютні фонди формують:

Рада Міністрів АРК;
місцеві державні адміністрації;
виконавчі комітети місцевих рад;
Рада Міністрів АРК, місцеві державні адміністрації та виконавчі комітети місцевих рад.

Порядок ввезення, переказування і пересилання з-за кордону, а також вивезення, переказування і пересилання за кордон резидентами і нерезидентами валюти України визначається:

Національним банком України;
Верховною Радою України;
Кабінетом Міністрів України;
Міністерством фінансів України.

Встановлення офіційного курсу гривні до іноземних валют здійснює:

Верховна Рада України;
Кабінет Міністрів України;
Національний банк України;
усі разом.

Офіційний курс гривні до іноземних валют та банківських металів встановлюється для вільно конвертованих валют:

щоденно;
1 раз на тиждень;
1 раз на місяць;
2 рази на місяць.

Контроль за додержанням правил поштових переказів та пересилання валютних цінностей через митний кордон України здійснює:

Міністерство інфраструктури України;
Верховна Рада України;
Кабінет Міністрів України;
Національний банк України.

Офіційні валютні резерви створюються, утримуються і використовуються для підтримання валютного (обмінного) курсу валюти України:

Національним банком України;
Верховною Радою України;
Кабінетом Міністрів України;
Міністерством фінансів України.

Який суб'єкт фінансового управління не здійснює валютний контроль:

Державна митна служба України;

*Рахункова палата України;
Національний банк України;
Кабінет Міністрів України.*

II рівень

Що не належить до повноважень Кабінету Міністрів у сфері валютного регулювання:
визначення і подання на затвердження до Верховної Ради України ліміту зовнішнього державного боргу України;
участь у складанні платіжного балансу України;
забезпечення формування Державного валютного фонду України;
видання ліцензії на здійснення валютних операцій.

Які операції не належать до валютних:

операції, пов'язані з переходом права власності на валютні цінності, що здійснюються між резидентами у валюті України;
операції, пов'язані з використанням валютних цінностей в міжнародному обігу як засобу платежу;
операції, пов'язані з ввезенням, переказуванням і пересиланням на територію України валютних цінностей;
операції, пов'язані з переходом права власності на валютні цінності.

Поняття валюти розглядають у таких аспектах:

як грошову одиницю, яка є основою грошової системи держави;
як тип грошової системи держави;
як грошові знаки іноземних держав, кредитні і платіжні документи, що використовуються у міжнародних розрахунках;
усі відповіді є правильними.

Статус національної валюти, а також статус іноземних валют на території України встановлюється:

законодавством;
виключно законами України;
законами та іншими нормативно-правовими актами;
немає правильної відповіді.

Діяльність держави в особі уповноважених нею органів по застосуванню адміністративних та економічних методів впливу на учасників валютних правовідносин щодо здійснення валютної політики в державі, – це:

валютна політика;
валютне управління;
валютне регулювання;
валютний контроль.

Виручка резидентів у іноземній валюті підлягає зарахуванню на їх валютні рахунки в уповноважених банках у строки виплати заборгованостей, зазначені в контрактах, але не пізніше:

160 календарних днів з дати митного оформлення продукції, що експортується;
170 календарних днів з дати митного оформлення продукції, що експортується;
180 календарних днів з дати митного оформлення продукції, що експортується;
183 календарних днів з дати митного оформлення продукції, що експортується.

Національний банк України видає такі види ліцензії на здійснення валютних операцій:

індивідуальні та генеральні;
індивідуальні та колективні;
основні та додаткові;
загальні та спеціальні.

Фінансовий контроль за валютними операціями, що провадяться резидентами і нерезидентами на території України, здійснює:

Національний банк України;
Державна фіскальна служба України;
Міністерство фінансів України;
Рахункова палата України.

III рівень

Які операції належать до валютних:

операції, пов'язані з використанням валютних цінностей в міжнародному обігу як засобу платежу;
операції, пов'язані з переходом права власності на валютні цінності, що здійснюються між резидентами у валюті України;
операції, пов'язані з ввезенням, переказуванням і пересиланням на територію України валютних цінностей;
операції, пов'язані з ввезенням на територію України дорогоцінних товарів;
операції, пов'язані з переходом права власності на валютні цінності.

Національний банк України має такі повноваження у сфері валютного регулювання:

здійснює валютну політику, виходячи з принципів загальної економічної політики України;
складає разом з Кабінетом Міністрів України платіжний баланс України;
забезпечує формування і виступає розпорядником Державного валютного фонду України;
визначає у разі необхідності ліміти заборгованості в іноземній валюті уповноважених банків нерезидентам;
визначає і подає на затвердження до Верховної Ради України ліміт зовнішнього державного боргу України.

Кабінет Міністрів має такі повноваження у сфері валютного регулювання:

визначає і подає на затвердження до Верховної Ради України ліміт зовнішнього державного боргу України;
видає ліцензії на здійснення валютних операцій та приймає рішення про їх скасування;
бере участь у складанні платіжного балансу України;
нагромаджує, зберігає і використовує резерви валютних цінностей для здійснення державної валютної політики;
забезпечує формування і виступає розпорядником Державного валютного фонду України;

За ступенем конвертованості національні валюти поділяються на такі види:

вільно конвертовані;
довільно конвертовані;
частково конвертовані;
умовно конвертовані;
неконвертовані.

Тема 22. Правові засади організації фінансового контролю в Україні

I рівень

До якого виду фінансового контролю можна віднести аудиторський контроль?
відомчого;
внутрішньогосподарського;

загальнодержавного;
незалежного.

Який із видів фінансового контролю здійснюється за результатами фінансової діяльності:
попередній;
поточний;
наступний;
тематичний.

Який із видів фінансового контролю здійснюється до початку фінансових операцій:
попередній;
поточний;
наступний;
ініціативний.

Який із видів фінансового контролю здійснюється у процесі виконання фінансових операцій:
попередній;
поточний;
наступний;
ініціативний.

Фінансовий контроль, який здійснюють органи місцевого самоврядування, - це:
незалежний контроль;
державний контроль;
публічний контроль;
муніципальний контроль.

Ревізія відноситься до:
наступного контролю;
попереднього контролю;
поточного контролю;
внутрішнього контролю.

За результатами ревізії складають:
довідну записку;
звіт;
акт;
протокол.

Перевірку, яка проводиться за місцезнаходженням об'єкта, що перевіряється, називають:
вибіркова;
комплексна;
камеральна;
виїзна.

II рівень

Державна фінансова інспекція здійснює державний фінансовий контроль шляхом проведення:

інспектування у формі планових та позапланових ревізій;
державного фінансового аудиту;
перевірки державних закупівель;
усі відповіді є правильними.

Первинні документи, що містять відомості про фінансово-господарську діяльність контрольованого суб'єкта, - це:
об'єкт фінансового контролю;

предмет фінансового контролю;
мета фінансового контролю;
немає правильної відповіді.

Ревізія – це:

метод фінансового контролю;
форма фінансового контролю;
принцип фінансового контролю;
функція фінансового контролю.

Визначення: «... - це контроль, який здійснюється у межах усієї держави органами законодавчої та виконавчої влади, в тому числі й спеціально створеними для таких цілей. Реалізується через загальнодержавний і відомчий фінансовий контроль» відповідає поняттю:

недержавний фінансовий контроль;
відомчий фінансовий контроль;
державний фінансовий контроль;
парламентський фінансовий контроль.

Визначення «... - це контроль, під час проведення якого об'єкт і суб'єкт належать до однієї системи» відповідає поняттю:

зовнішній фінансовий контроль;
внутрішній фінансовий контроль;
моніторинг;
плановий фінансовий контроль.

Фінансовий контроль, який полягає у вивченні реального стану об'єкта, що перевіряється, установленні дійсної наявності грошових і матеріальних ресурсів, аналізі отриманої інформації і документів на предмет їх відповідності, - це:

документальний контроль;
фактичний контроль;
первинний контроль;
повний контроль.

До органів фінансового контролю спеціальної компетенції не належить:

Міністерство фінансів України;
Кабінет Міністрів України;
Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку;
Державна фінансова інспекція України.

До органів фінансового контролю загальної компетенції не належить:

Міністерство фінансів України;
Кабінет Міністрів України;
Верховна Рада України;
місцева державна адміністрація.

III рівень

До органів фінансового контролю загальної компетенції належать:

Міністерство фінансів України;
Кабінет Міністрів України;
Державна фінансова інспекція України;
Верховна Рада України;
обласна державна адміністрація.

До органів фінансового контролю спеціальної компетенції належать:

Міністерство фінансів України;
Кабінет Міністрів України;
Державна фінансова інспекція України;

Рахункова палата України;
Верховна Рада України.

За сферою фінансової діяльності фінансовий контроль поділяють на такі види:

бюджетний;
внутрішній;
податковий;
зовнішній;
валютний.

Методами фінансового контролю є:

перевірка;
звірка;
ревізія;
конфіскація;
облік.

Тема 23. Фінансово-правова відповідальність I рівень

Правовідновлювальною фінансовою санкцією є:

пеня;
штраф;
відшкодування збитків;
повернення коштів.

Каральною фінансовою санкцією є:

пеня;
штраф;
відшкодування збитків;
повернення коштів.

За порушення законів з питань податкового законодавства не застосовується такий вид юридичної відповідальності:

фінансова;
адміністративна;
дисциплінарна;
кримінальна.

Визначення: «... - правовідновлювальна фінансова санкція у вигляді грошової суми, яку учасник фінансових правовідносин повинен виплатити у разі порушення термінів сплати певних грошових сум, встановлених чинним законодавством у сфері податкових, бюджетних та інших фінансових відносин» відповідає поняттю:

штраф;
пеня;
відшкодування збитків;
повернення коштів.

Визначення: «... - це дія або бездіяльність органів державної влади, місцевого самоврядування, суб'єктів господарювання всіх форм власності, об'єднань громадян, посадових осіб, громадян України та іноземних громадян, наслідком яких стало невиконання фінансово-правових норм» відповідає поняттю:

злочин;
проступок;
фінансове правопорушення;
делікт.

Фінансові санкції, розмір яких визначається по встановленому законодавцем алгоритму, - це:

санкції нарахування;
санкції вилучення;
санкції конфіскації;
немає правильної відповіді.

Фінансові санкції, які не можуть бути зменшені чи збільшені органом, що їх застосовує, - це:

відносно-визначені санкції;
абсолютно-визначені санкції;
кумулятивні санкції;
санкції нарахування.

Посадові особи, винні в порушенні бюджетного законодавства, несуть такий вид юридичної відповідальності:

цивільну;
дисциплінарну;
кримінальну;
усі відповіді є правильними.

II рівень

За одне податкове правопорушення контролюючий орган може застосувати:

тільки один вид штрафної (фінансової) санкції (штрафу);
не більше двох видів штрафної (фінансової) санкції (штрафу);
не більше трьох видів штрафної (фінансової) санкції (штрафу);
не менше двох видів штрафної (фінансової) санкції (штрафу).

Визначення: «... - зовнішня сторона суспільно шкідливого діяння (дії чи бездіяльності), яке посягає на об'єкт, що охороняється нормами фінансового права, заподіює чи створює загрозу заподіяння йому шкоди» відповідає поняттю:

суб'єктивна сторона правопорушення;
об'єкт правопорушення;
суб'єкт правопорушення;
об'єктивна сторона правопорушення.

Визначення: «... - це елемент складу правопорушення, що відображає психічні процеси, які характеризують свідомість і волю суб'єкта правопорушення в момент його скоєння» відповідає поняттю:

суб'єктивна сторона правопорушення;
об'єкт правопорушення;
суб'єкт правопорушення;
об'єктивна сторона правопорушення.

Фінансово-правова відповідальність застосовується у вигляді таких санкцій:

відшкодування збитків та пеня;
відшкодування збитків та штраф;
відшкодування збитків, штраф та пеня;
штраф та пеня.

Порушенням бюджетного законодавства не визнається:

включення даних до бюджетних запитів;
порушення встановлених термінів подання бюджетних запитів;
визначення недостовірних обсягів бюджетних коштів при плануванні бюджетних показників;
нецільове використання бюджетних коштів.

Визначення: «... - суспільні відносини, на які спрямована протиправна та суспільно шкідлива поведінка суб'єкта фінансового правопорушення, які охороняються нормами права і на які посягає фінансове правопорушення» відповідає поняттю:

суб'єктивна сторона правопорушення;
об'єкт правопорушення;
суб'єкт правопорушення;
об'єктивна сторона правопорушення.

Який нормативно-правовий акт визначив такий вид юридичної відповідальності, як фінансова відповідальність:

Бюджетний кодекс України;
Кодекс України про адміністративні правопорушення;
Податковий кодекс України;
Кримінальний кодекс України.

Функція фінансово-правової відповідальності, яка полягає у попередженні порушень відносин, що існують в процесі діяльності держави та муніципальних утворень щодо планомірного утворення, розподілу і використання фінансових ресурсів, - це:

превентивна функція;
виховна функція;
регулятивна функція;
охоронна функція.

III рівень

Порушення фінансового законодавства має такі обов'язкові ознаки:

законність;
винність;
аморальність;
суспільна небезпечність або шкідливість;
караніть.

Об'єкт фінансового правопорушення поділяють на такі види:

загальний;
спільний;
родовий;
класифікаційний;
безпосередній.

Головні розпорядники бюджетних коштів можуть призупиняти бюджетні асигнування у таких випадках:

здійснення видатків на утримання бюджетної установи одночасно з різних бюджетів;
подання інформації про виконання бюджету;
здійснення платежів за рахунок бюджетних коштів з реєстрацією бюджетних зобов'язань;
взяття зобов'язань без відповідних бюджетних асигнувань;
нецільового використання бюджетних коштів.

Функціями фінансово-правової відповідальності є:

превентивна;
каральна;
соціальна;
правовідновлювальна;
забезпечувальна.